XIII

Střeleč.

[illegible] hranice.

[illegible] hranice (u hraniční věže).

Prof. Hejthal

Poplatky k Říjnovým Střeleč na Hanl

Díl II.

část III – VIII.

Veškerá právo vyhrazena

majitel Prof. Hejthal.

Část II

Rovněž static pouze prvky pro dobu po vyhlášení, ale po roce 1850

Praha v r. 1959

Napsal Vojt. Klepikala
Velkoná pozor vyhrazena

Z Štanzera a Štanverští Němci v 19. stol.

[Psáno pro pomoc při sčítání Němců v roce 1950.]

Štanzerský dědečkovy vyprávěl farář Zahradníček, že podepisoval vyhlášení v letech 1917–1919, nebyl sice ani radním ani zastupitelem Němec, byl však „deutsch-freisinnlich", to jest měl zálibu v němčině. Vedlo to k tomu, že se podepisoval německy farář. Za zmínku zdůrazňuje uvedl na Štanzerském Sokole rektora Olokýho Bendermanna německého vlasti. Přišel do Štanzera zdánlivě z lásky a na Štanzera přišel na školu v Hradčanech, která tehdy byla ještě německá.

Jeho syn a nástupce v úřadě vyhlášením farář Zahradníček, narozený ve Štanzeři i po mnohých vrchnostech a zakel, stavě „rektor", který měl německou školu vudělání, věděl pravé od německy. O farářově knihy ~~otec~~ Štanzera německy, vlastní pověsti se zachovaly pouze tři knihy. Byl se zaměstnaným jako se v roce 1941 dělalo „zaměstnaným Čechem".

Starosta Olokýho Bendermanna všechny statní Štanzerští, zvláště z lehkého a pondělí zaměstnání farářem ve Štanzeři po celé 19. stol. byli německy smýšlející.

Před r. 1945 žili na dvě vrchnostenských v letech 1850–1900 hospodařil na gruntě čís. 40 – tud se přiznával, ale spíše byl vrchnostenským – Josef Jeschke z Prahy, německy nízkodynstí. Jeho potomci se ve Štanzeři přestěhli, nemohli prosadit se gruntu na Jiří a dosud, až na 4 z 5 generací žije ve Štanzeři. Po něm v letech 1941–1952 dědičoval byla grunt Jan

* – hospodáři

jednal s Němci a Čechy, národnosti tak německé jako potomci se ve Slovensku nevedli příliš v jednotné spolupracujícím jazykem přesně nejde dodat. Tím už se v 4. a 5. pokolení ve Slovensku. Takových případů bylo asi mít.

Byly ve Slovensku rodiny, kde se dlouze mluvilo dvojjazyčně, česky i německy. Před koncem 19. stol. nastoupil vrstvě 2. 22 farář Karel ve Hadlo. Jeho žena měl stejně jméno, byl německé národnosti. Jeho syn Karel měl kvůli podle jeho pravot. ve Čechách. Byla jeho manželka Čeňka, byla slovenskou rodačkou. Jedna rodina ve Slovensku, kde dosud mluvilo se – aspoň v prvních letech manželství – česky i německy, byla rodina Josefa Vestlíka č. 10, jeho manželka byla Němka ze Hradce, na pp. Karla Mrázka a Jos. Veselého se od mladé zvyšky německy, vůbec dávny českému prostředí.

Kolem 19. stol. byl ve Slovensku zedelství mnohé z prvního lidu a mistrové nejen proto přicházeli do obcí německá kolem a horských vesnic německých. Ale „na Hanáky". I když po ukončení služby ve Slovensku zůstali třeba jednotlivci stoupu, přesto byla mladší a žili v českém prostředí, děti a proto se těžko učili německému prostředí. Naučili se jen tolik, co jsme mluvili, pak zbytek „hanácko". Bylo často případů, že se takový žil tím ve Slovensku zůstal manželkou byla Čechyně, dítě v českém prostředí vyrůstaly jako Češi a Čechy a od nevyšel německým jazykem.

Někdy české jméno v německé prostředí se Ambrosika nejen. Jako Češi bratrové nastoupili k pěnu ku Čechu se jmenovali Tomáš, Karel, Ferdinand a z nich byla přepsána se jmenovy Tomanec / nyní Tomanj, Jelínek, Jiránek. Ve Slovenských německých jmen takovou rozmísu na nepři nepovedlo žádné jméno.

K těchto předmětů lze se vyjádřit, že ve Slovensku je dosti německých jmen ve Spišských, které kolem 19. stol. byly jen o málo větší než Slovenské doby. Byla jen tři německá rodová jména.

2. Boží hrob

[Bohužel nemám kde jmenovat po německu Němci.]

Podle dávní pověstných, bude asi dřív, kteří postavovalo mnoho příslušníky všech národností v Ambrosku Německo. Tím bude byla vytíženo, je potřebný musel po r. 1945 ustavit 3 roky velké mnoho dvorka a nezbylo vnitřní oblíže vojenského výrobku a vojenské Ukrajiny a případně nabídky ubytovat ani nemají, alespoň zůstat na výjezdy pouze Ukrajinci mělo sympatického rakouského-uherského státu.

Všechny tyto dvě hrou upozorňovala stejně české a německé obyvatelstvo Ambrosku. V prvých letech 19. století podle statistiky, vydané v díle Wilh. Hecfa Topografie des politischen Bezirkes Kremsier in Mähren měl tehdejší Ambrosky okres podle sčítání lidu v roku 1830 97.001 obyvatel, z toho 80.131 Němců a 7.023 Čechů, zbytek jiné Slovanů, Němců 90%, Čechů 10%.

České obce byly Králová, Dobromilice, Štarnov, Ba-
nátky, Ves Mlýnova, Stěpánov [mimo 611 Němců v kolo-
nii na Horách], Lhota, Jeleňov, Haňov, Horyčí, Hrus-
tín a Strachov, celkem 13 českých obcí s celkovým
počtem 7 tisíc a pěšin celkem obyvatel.
Ze tehdejší statistiky v roce 1923 bylo na celém okre-
se povinno odvodem 1032 branců, z nichž bylo odvede-
no 44 5%, nezpůsobilých 15%, to jest že každý ži-
vý u nás branec byl odveden. Ještě v českých ob-
cích počet odvedených býval mnohem vyšší. Z českého
[illegible] 1876 šlo k odvodu 7 branců a z nich bylo
odvedeno 5, to jest 71%. Podobné poměry byly i
v ostatních českých obcích okresu. Ano ze českých
branců bývalo odváděno tak vysoké procento, když
počet německých odvedenců jen asi na 50%.
Branci chodili k odvodu [k odvodní] stanici obce Štarnov
Krápova. Vyšší číslovati, že když stanice z větší
německé horské obce přicházelo k odvodu 28 branců,
bývali z nich odvedeni 2-3. Když když stanice
z české obce přicházelo k odvodu 28 branců, bývalo
z nich odvedeno 17 a více. Nejmenší počet zdravých
schopných německých branců býval ze Šternberka
a pak z tkalcovských horských obcí, jednak nezdra-
vým stavem stavby, jednak následkem tkalcovského po-
bytu v zaměstnání města. Německé městečko 60.238
Němců dodávalo státu jen asi 18%, 7083 Češi
však na 68% svých mladíků k vojenské službě.
Rakousko tato celková daně krve českého obyva-
telstva patrně nenesla. Ve veřejné politice mohli Ném-

ci věčně se nenabýt řečí německých středních škol
v českých městech — v české Moravské nebylo obec-
ného středoškolského gymnasia, byla německá
gymnasia s německou řečí. České gymnasi-
um ve velkém městě bylo otevřeno až v r. 1895 —
mohlo Česká tomuto nepravost v hrubém zabránit
vymanění „když vy jste jenom lidi" říkali
Němci ve Vídni, vysokého procenta daní krve
nevadilo.
Ještě i Štarnov odváděl poměrně nejpra-
videlnějším Rakousku vysokým tlakem daň krve.

7. Sbor dobrovolných hasičů ve Štarnově
v prvních letech svého trvání
"[Dle paměti všech prvních členů sboru.]"

V obci Štarnov pod Šternberkem je jen krátká
zpráva o sboru dobrovolných hasičů, proto doplňuji
ji jednak ze své paměti, jednak dle zpráv želle-
ných mne při členu, který každé let byl předsedou,
později předsedou sboru a který po 25 letech vzpomíná
ve sboru byl poctěn čestným diplomem. Diplom na-
chází se v rodině Stejskalově č. 57.
Se velkým požáru v létu 1892, který zachvátil
celý střed Štarnova, byl tu za finanční podpory obce
založen sbor dobrovolných hasičů. Kapitán, který se nad
lidem jen sbor bylo velké. Sbor čítal 47 členů činných
hasičů členů přispívajících, jimiž byli skoro všichni
majitelé domovních nemovitostí.
Starostou sboru byl zvolen Jan Kahnacie čís. 7,

který byl tehdáž kapo slovenské obce Žolíc celkovi velitelem, sborem velel ai Kaipan. Náplní a ze podveliteli pravděpodobně obr. Bep Štěpánek a ty. obsluhovaným fa. Žolíc a ty. všechno byla rozdělena na 3 čety. I. četa byla lomec. I. četa rohárnec. III. četa dělnické. Tyto tři čety byly po 11 mužích. IV. četa měla 22 mužů, kterou tedy byla z kuchyně.

Tyto četaři, čtyři četařové sboru rozlišovaly, aby se jejich znaky a pozvednice tak z jejich čtyřmístě v kovářském sboru odpovídala.

Velitel Kaipan Nejki byl tehdáž zajatý, před několika lety vnitřní se v vojenské službě, kterou jeho otec dovedl plíživě plicní a ty. podveliteli a Bepovi. Jeho dovedl svůj nadšenými kuchyně v obstarávání a pohodlném vnitřní z a pravé při chvíli.

Podveliteli pozdrželo zde: byl asi třicet let, byl vyprahnutím vůlky v r. 1868 odveden, tak stovesta přes poslal se na vojenském případě „na dobrovolný" takže vojenskými hubeť nic neobětoval. Ze svého mladí, pod veliteli přijde dávno mít, veliteli opatřeni nastoupila množstvo a hlavní příslušnému veliteli pouze mírně stoupá. V případě nevůle veliteli pro pokus nastupoval veliteli jako se stalo když pro pravidlo místním pokoru, když v r. 1868 vyhrožoval sněžnice.

Zbrojnostem byl nosiče fa. Žolíc a ty. asta, že jeho nedbal. Kuchyně kasárenské obsluhovaní, čímž do to vyhodu, ve v případě pravidla mohl byla se vyjádřeno ve střelnatky. Tovarnosti zbrojnostmistrovou byl hlavní tenor na střelnatky, aby po všech stran po pokoru byla řádně chráněna a hned připravena k ceni práci a aby zavrat z kazem po poříčeli byly náležitě vyráženy

a řádně nabroušeny. Kil pouze klíč od zbrojnice.

Jmena pravých četařů a čtyř pravých členů sboru se jmenovali zkrátila, snad pro zachování v podvědomí národa.

Všechny kasáče měla nějaké vojenské kleny a kalhoty, které po kontrolním vypadnutí nahrady. Vyložky na límcích kleni byly barvy zbraní, vojenské kroužení uniformní, kalhoty a kleni, musel si každý kasáč zaplatit sám, od sborní obnášel jen výzbroj. Tamní pravidlo uniformy

nosili kasáče nosili veliteli, řádoval, že kasáče nejsou v stavu na pravidlu, nyhně na pomoc v noční.

Veliteli a podveliteli měli krom celé plnovné přilby se plechovým kříženem, na kovovém lakovaném kožením opasku měli nabroušený nedbrky hned za zbraní nebojeti, jedno strana bodlé ispile byla zaostřena. Takže se podobala pilce. Bez pasu na levém ramení měli jen kratší nabroušené tradice v dobrém tvaru, která vydávala ugnal, tuší, kdo!!! Zbrojnosta měl podobnou přilbu, kterou měl na levém po boku místo hrnce měl vnitřní kasáčskou sekeru. Trubač měl opasky kos sekerek, na přilbě po straně zavěšoval po levém ramení šikmý sloupek. Vše barvy pánů mohla klasil vojen částečně na levém nebo pokoru, též rozkazy veliteli, při potkání dovedle zacvičeta vesta podkovy do kasáče. Jeden z pomocníků byl za vrahuibe kasáče, na celném kasáče byl trubačem opasky Jakub Jozef Michal z ty. Blažo měla vyzbroj jako jejich šlo, jen na přilbě byla zmocněna jejich hodnost kovovou, podstrčena pod kříž Kaipan přilby. Kalhoty byly kovové, červené a pás-

kem pod bazén.

I síň – lázeň – měla na širokém, temnokovém epoxu, rozdělené úzkými a širokými prohlubinami dlouhou nádrž, pro zdravé silný dech z dlaždic, na nádrž měla dovedně zasunuty dlouhý nerez. Lavičky se také, aby v případě potřeby mohly se s vyjít po pracovnípu stůl k ruce

I síň – relaxace – měli byli zpravit, ale bez kulisy, zahrnu bez lůžka, také mnoho prostoru na cvičení

Z síň – stříkačovna – byla přímo vepsaná v velké skříni byla nevelká k chlévu stříkačky, ke kůlu dvou s přenosovými kadlo a k pumpování vody do stříkačky. Jelikož ho ani práce s rukavic nepotřebovala, měla zpravit bez rukavic, což mnoho a mnoh od mi mnoho lidí nadávalo velmi, aby jim také dal rukavice, že se jim ztíží práce. Se ne jim na mnoho, když nemají mu rukavic. Tak jejich dlouhodobému rukavic můžeme vždy vnesyslovce

Po Štanovovskom hotele byrala jsem vedle „kuchyně" o 9 lůž. dvoulůží vedle „kanceláře" o 1 lůž. lůžko „nanosi" mimoto v pod době provádělo cvičení obratová, překážková, cvičení se stříkačkou a překážková cvičení pro případ chvat. Při mimo bylo procvičováno i s rodinou. Stříkačka volala silnějších z hádce mladšího dorostu, kteno stála na velkém prostranství před branou ok hlavního, kde do r. 1945 stával „Pavlův dům". Jednotlivci signál, „Jednotlivé hasiči jsou na cvičení" zapůsobil na všechny opakovaný, mnohé všechny Štanovští sklepci, podobně jako vyhlašovací signál, kdy, kdy? Ale cvičení chlapci a celého Štanovova byrala přítomni a s velkým zájmem cvičení

sledovali. Mnoho z nich se přávali, aby mě byla střídá, aby mohli vstoupit do sboru; mnohdy pod 18 rokem se nepřipravili.

Výcvikha byla na mnoho poker. výcvik a mnoho mila po přímé silnici hulati byli, kterou střídavě tahali dolů tahali po 4 - 5 m hadice type. V místě pokrace mil místní sborník pozor. přednost hadicího dospělého a kovy k pumpování.

Ve přespolním poklusu byla nanoleční pára silných koní, které ve nejrychlejším tempu byli hnáni k místu poklusu. Aby koně nebyla příliš zrychlené, byl vždy dovolen nechávali na stříkačka pro 2 - 4 hasičům, kteří sebou nemohli mimo se stříkačkou. Tímto bylo sice dříve k poklusu příběh, jindovich kol tahání ve Štanovově příli nebyla.

Za fanfáre jsme startovali o mnoho lidí. Ale hasiči v průměru kvůli na lhůtu mohli nám, nad kolem. Tak dvakrát se 4 - 6 mužích vlasty fanfáre po tvrdé stezce kolem ústavní stříž. Sbor z hegnem přišel ústavní a pohlédnu nemocného člověka. V masopustní byrali pořádání hasičský plesy na velké ústavní Štanovovských hasičů.

Kulturní život ve Štanově

konec 19. a počátkem 20. století

Jakub Matyáš byl 24 roků [1869 - 1893] farářem ve Štanově, po celou tu dobu byla obecní mimo farou a obec, a když v té době byla provádíno přestavba fary a byla dokončena stavba hasičské věže, nicméně obec bání. Do hostelu byly podlahy nové omítky, také obecní sál, na hostelu byl hrdiny.

Ve farář. Jos. Matyášovo v r. 1893 byl na Štanovském faru dosazen farář, Ant. Pavlík, který před tím byl

farářem v různých obcích a Borové byl po-
rvdy nenáležitě správcem silně zanedbán, což bylo
vyvolalo spory. Když nastoupil na svůj úřad, žádal
zrovna obecní hospodářovy, že pro v na hrnky, kamo ex-
pozice vidět, čistou dlouhou hospodářskou. Stavěla jako
pohrdavý a snášlivý proti hospodářovu tvrdil, rovnou
odmítnutí, nebo byl v hlavní pouze nepadom. Trucha
následně sankcí a zrovna příkrosti ukázal hospodářovy
nadal. Pod Rabenreiter vyhověl. Ústil za těchto lek
dovedl věcí, že zvláště dbalou ruce vrátila pozlí
dovat, že farář nemá vyprovoděn takovou nesvár. Kaf-
ní hospodářovy poznávaval, na to že pro žádné věci
ty. Byl nato tuhá v hlavní nepadom. Tvrdil byl
lidmi v rozmírách obou smíčí jej prohlubovaly.

Za odtrhnutí do obcí nastupitelstva farář
Ant. Dvořák dovedl tak, že byl v prvním roku
tím obcím tuhé nevlídnu do obecního nastupitelstva,
kde vždy dostal se do sporu s většinou nastupitelstva
a hlavně s bohatým starostou Kaisrem Typhem. Ta
strana starostova stále většinu obecního nastupitelstva,
většina zemědělských obcí, zdatným spolehlivým
nikam byl nemá účtel. Ze sledovali, pili mladým ex-
zlodlem tuhé vlády vlídně, vrávorávy. Ta farář byl
nadal. Pod Rabenreiter, pevná pevnost, který byl po-
dlouhým vyhovovatelem farářových snah a zvláště
zemědělských obcí. Kromě zemědělské obce, pak ho
v jednotlivých případech byvá, výstavbě nevrátím vrchlíce
M. v mnohých sporech pálil pisty dramaty se v obec dne
snímky, pohrdavý nastupovaný starostou obce Kaisr Typhem
a bohatými vlivy farářem Ant. Dvořákem. Byl mem
obecní Kaisrem, trval 10 roků, od r. 1893 do r. 1903.

Za obce byla mnohé uvnitř stížnosti a úkoly. Za-
rad. Ant. Dvořák na př. dal pozvat statní pivy, stejně
i hostila mnoho stavy hubitop na kříže pláče. Mimoto
Jiny rizik byly obecní státy na obecním ze na hostinec
pozvánku. Obecní výbor podal proto žádosti na farářův
pro zvláštní stížby. Aby farář nemohl nevést obec, pozná-
ní z obecním výboru, měl stanovit dobu výbor obecních
výboru na vedlo stanovisko, kdy farář byl nemožným
dopisovaním potvrzováním v postel. K tomu stížnost farářova
na degenerovaného, že p. omu stanovení obec hrozíme
ve vyhovovaném farářově obce obecního nastupitelstva
duchého ovlivňování. Kromě stále věčném na obecní stanovení
obecní, spůsobila pouhé pohrdání pozdvihnutí
pivní, mezi stížnost farářova na degenerovaného, že obec
nesta nálezům na postavení v udržování nebude klidu
duchého ovlivňování v nepřehledném hrozíme obydlí na sebe hrozba
zlého slova výtek. Na to se snažila farář vedl ve
farského nahradit ve stanovil odtrhnuté na tích rozmanitá
nemoci pitě rovn. Kostel zrušen za prázdnot.

V domovských poměrech v Kleinhäusern Sklaveci
a v pohrdavém farářem byla obyvatelstvo v obci hlubky,
obecní záležitosti mu lze i na mno stranu. Spůsobily v obci
a v farém obecní mnoho nesvárů. V obci vypukla ne-
holik pohrdání potíhujících důležitost přímkenec lé a
pak ono stranu.

Pro nedobrý obecního výboru a farářem Ant. Dvořá-
kem byla v roce 1895 vydána disciplinární usnesení obecní
k nejvyššímu Dr. Rikovi se žádostí, aby farář byl pře-
ložen, pozdě se v obci pokoje nedaří, tak disciplinární
nebyla vyřešena.

Hodně pomlčí, až po r. 1903. Když přišel Kaisr
Typhem. Byl pozdě, že bylo celkem příz za stanovit mezi

farář a mezi členstvem zastupitelstvem a jím jako starostou obce. Ze vlády byla spory napsal do obecní kroniky. Je tato část obecní kroniky zachována?

Vypovídáním tohoto boje byla bitva v roce 1911 v době sezónu z roku. Když měl přijít do Slanského na pravoslavné vánoční vánoční bohoslužby. Dr. Kolar dal farář pořádat do tělocvičny obecní sálu v hospodě, aby lidé nebyli zklamáni, že přijdou na bohoslužby obecní, kterou se vedlejšího v dnešní obecní zasedací místnosti. Farář dal hrnout zatopit a vyhřívat a vše připravit na obecní dovolenou. Osporu, zaviněnou pro odstranění slavnosti v obci. Spory farář Josef Vaňka s obcí od Jiny fa Kyhla v III. třídě Dopláků.

Stavby v obecních revírech v Slanském a v Kovaru z bojů mezi farářem a obecním zastupitelstvem byly provedeny v malém rozsahu. V Slanském přišel v roce 1908 a v Kovaru se roku 1909 byl postavil nejdříve farám. To se to stalo ve Slanském dále.

Boj trval to roků. K konci tohoto boje - neutrálité obce a obce byla vyhnána vše podmínu přišla jsem osobu z život. Pan byla s dobrovolné obecní pole. Nějaksmou „náhodou" spadla mezi lomské kamínky, náhle jen Slanského byl slavnostně obecním zedem na bohoslužby obce, když se vedlejšího v dnešní obecní zasedací místnosti farář Josef Zavřel zhověl v Kovarském místě Kovaru v pá Zgrabice (nyní v Italii) odcestovaného, dlouholetý Kdp. Nyhl po těžké chorobě, kterou v roce 1911 prodělal, ustoupil na zdraví. V obecních volbách v 1913 zvítězila neutrální strana, starostou obce byl zvolen Josef Zerzabý č. 5 a tím bojlivosti

bej byl skončen.

Ve farním Josef Vaňkovi stal se farářem ve Slanském Jan Hlávka, hrdá osobnost, zvaná byl v obci všechny vážen po nešťastném zápase roku 1910 a od pozvednutí a do příchodu tu až do roku smrti 25 roků (od r. 1903 do r. 1928) odejde na jeho farářování duchovních sporů mezi farářem a obcí byla vrchní pokoj vidět, kdo na svých sporech měl mezu.

Slanský a škola

Když se dne 1. 9. r. 1869 dostalo všech občanských práv, usnesly se duchovní rodiny a na vlastní, hlavně pak obchodníci a důležité výdaje Slanský řídí dosud vždy výpravné hospodáři, jehož potom se ostatní hospodáři dovedli, z hlavní mají přijmout Josef Zerzabý obrátí na jiné a pak se snažne usnesl nemovitého majetku obce nedlouhého, nepřímého zahrnutí.

Pro Slanský byla usnesení vše, však tu pan přímce nebyly nikdy.

V otcových a Jobých letech byl nejmenšen hospodáři na horovat – mezi č. 23 – část, kde hospodář vůdci se hospodáři hnojivých tisk a rychlické pomoc, kde bydlela a bydlí většina ilanovského lidu, na dolní horní č. 23 byla daleko, proto tamní lidé obracelo se více k Hlohovci fat Slavíčka, který byl ve střídání obce nejvíce obce. Jeho hospodářskému důvodu se mu dobře, obecní rivek nespokojenost, proto když vedl, že tato osoba nemůže přehnat dobrovolně vyvolat Slanský, mnohokrát mezi lidi nenadělal nemovitosti

vesnický národ.

V r. 1882 koupil velkostatek i ve Štramberský dědičný obchodník Adalbert Horáček s úmyslem, že tam zřídí výkup. Lihovar a pivovar vyhnal dobytek ve velkém by kup. lihovar ani obé nepovolila, převedl polní hospodářství na nájemce, jen asi 700 měřic pole bylo pod lihovarem. Jeho úsilí o páce jen málo. Proto v r. 1901 se znovu poznával v družstvu. Budova k upotřebení obec pro ukončení chovných býků. Horáček potom v obci působil nadšeně se velkým nezadaným schopností, což od něho přijalo Štramberské městečko.

Z doby té ještě vzpomeneme na dobu ve Štramberské minulosti.

Kdy a jak vystupoval v životě Štramberského lidu kůň? S ponepestrým úsměchem, když se úzkých cestách ukázala tvora z prázdnin, nevyhýbal se svou vesnicí. Vzniklo čas v čerstvém kabátě i s jinými vybočoval „kdo kůň“, ani Štramberk jeho ... na místech pytel a strčil dítě, že je chce do pytle. S plesajících pohybech se připojením, potom hodně „z pána“ určil podobné obličejný kůň, připomínající dohro v městečkem letí s klobouk na hlavě.

Děti bávaly se „na koňa“ le místy „sovec“ ve volání dětí, stále, které však krojovali kdy měsíc. nezmizovat, písatel nikdy nevybýval, znal to místy bylo jako pyrany, které pravoverněji tu duše právě a 1848 se nám přišli zachali.

Příkazy ve Štramberku nikdy nebyly.

6. Proč nanikaly?

[Založení spolků vojenských a místních]

Ve Štramberku nanikly spolek vojenských vysloužilců a Štramberské pěvecký spolek „Kosmos“. Také nanikly místní odbor Ústřední matice školské a místní odbor Národní jednoty pro severovýchodní Moravu.

V 50-tých letech v celém Rakousku byly zakládány družstva vojenských vysloužilců i kteréžto se jim veteránů [= vojenští vysloužilci]. Otcem myšlenky byl sám maršálek Radecký, původem Čech, který požíval neobyčejné důvěry císaře vojska, jak zásluhou těch dětských čítanek „Radeckého marš“ hrála každá venkovská „banda“ [= kapela], nejvíce v době se všech nejoblíbenější čech „Radecký. Radecký, to byl otec náš. Ty slavný vojíne, ty jsi slavný náš“ byla oblíbená píseň.

Ve Štramberku také byl založen spolek vojenských vysloužilců, jak píše pamětníci, nikdy v bílých letech, po vydání spolkového zákona, za Bachova absolutismu po r. 1843 slovo „spolek“ nesmělo se ani vyslovit. Proto ho založil a ve kterém případu bylo „kamarády“ [= podle pododdílů v němčině], písatel nikdy nevěděl spolek. Vstával jen se ... kdy taky po stranách s červenou širokou šerpou. Šedé modré vojenské kabáty s červenými výložkami a na hlavě vojenský ... čepky klobouky s ... dvorských tesaných ... [= ...]. Zbraně neměli, ani šavle. O svátku Božího Těla

[illegible] a každé jaho [illegible] Jan
jako [illegible] pamatuje se pisatel, že v [illegible]
[illegible] stála v [illegible] u [illegible] dva [illegible]
[illegible] s [illegible] na [illegible]. Dobře
se pisatel pamatuje, že v 80tých letech Stonavský
[illegible] Jan [illegible] v [illegible]
[illegible] byl to [illegible] kabát se spolku vojen-
ských vysloužilců. Spolek zaniká koncem 80tých
let.

Spolky vojenských vysloužilců byly zakládány
v [illegible] a v [illegible]
v [illegible] v r. 1868 [illegible]
[illegible] v r. 1868 [illegible] byla v [illegible]
[illegible] a byl [illegible] spolkový [illegible]
[illegible] 60tých let [illegible] Sokol [illegible]
[illegible] v Německu zakládal [illegible] Jahn, aby [illegible]
[illegible] českých [illegible]. Obecné [illegible] „turnování"
s [illegible], aby [illegible] mládež byla připravena k boji
na [illegible] Německa [illegible] v [illegible]
[illegible] samostatných států a [illegible] pod [illegible]
[illegible] Německého [illegible]. [illegible] byly [illegible]
[illegible] „turnvater" [- [illegible]] [illegible] a [illegible]
dem, kteří připravovali [illegible] k boji za [illegible]
[illegible] a spolkovou školu. [illegible]
[illegible] jak [illegible] od nich [illegible]
[illegible] Sokola, který [illegible] byl [illegible]
byla dobyta [illegible] samostatnost [illegible]
[illegible] spolky se rozpadaly.

Z [illegible] spolkového [illegible] byly zakládány [illegible]
[illegible] spolky. K nimž pojily se [illegible] odbory [illegible]-

[illegible] spolky byly zakládány dle hesla „[illegible]
[illegible]" pěvecké odbory nebo i samostatné pěvecké spolky
dle hesla „[illegible]". [illegible]
byl [illegible], [illegible] a [illegible] přízeň
[illegible]. Ve Stonavě byl r. 1870 jako jeden z prvních v o-
kolí založen Stonavsko-pěvecký spolek Moravan. [illegible]
[illegible] jeho [illegible] byl stonavský učitel [illegible]
[illegible] členy spolku r. 1873 viz [illegible] fotografii
[illegible] k II části Doplňků. [illegible] spolkům
[illegible] spolky [illegible]
[illegible] byly [illegible]
[illegible]. Ve Stonavě
byla [illegible] r. 1902 nebo
[illegible]. Stonavské spolky [illegible]
[illegible]. [illegible] 50letém
[illegible] v r. 1909 [illegible] Stonavsko-pěvecký
spolek Moravan [illegible] Na-
rodní jednoty a tím ukončil svou činnost.

Koncem 80tých let [illegible] spolek [illegible]
spolek [illegible] „Schulverein", který měl zakládat ně-
mecké školy v českých [illegible] jako [illegible]
[illegible] Školám [illegible]
„[illegible] školy". Němci doufali, že [illegible]
[illegible] do nich [illegible]
[illegible] děti, které se v nich [illegible]. Aby
rodiče dětí byly [illegible] dostávaly [illegible] děti
[illegible] školní potřeby, [illegible]
Ve Stonavě byla taková škola [illegible]
[illegible].

Tak [illegible] na [illegible] na-
[illegible] českých dětí [illegible]

Kromě ústavní byly nehlídány české obecné školy pro tyto děti, aby odpovídaly pronásledování. Jako dočasná náprava pro tuto ztrátu byla v r. 1910 založena Katolická matice školská, která v tisku brzkou nabyla v krátké době velké vlády. Do prospěch Matice byly vybírány malými darovacími papíry, malými darovacími, malými dopisnými na zvláštní knížku vzpomínky. Do prospěch Matice byly sbírány lístky z dovolenek, koncert je část na výročí Jánského knihkupectví, opatřené krásnými větami na výročí Lincoln, Masarykovy oslavy v 1. 7 měsících byrely darovány ve prospěch Matice Lidové ve 1. 1. od střední moje, od Kosmopolitní dívčí, od Kosmického pomocný sborník, od kupce Kornelo Nikova a pod. Z výtěžku plynul dovolit výběr byrely vlastnosti Matice. Aby udržení důvěrné podpořila, nahlížalo Matice v mnohých fotografie na chamtiv pořízení - mnohé odbory. Byly to zvláštní ve tisíc stran, které vlastně kamenné. Stěžovaly se v tisíc hlavách a mnohé odbor Matice měl se odvolat do Slovenska jako z bezpečnostní obvi. Zakázání pro Matice bylo velké, ve Slovenských, bližších a nyní českém kraji, pro všechny Nový, po první světové válce v r. 1919 vzpomínáme péče o české školy na zmizením a původní slovenském zvonu přenesl stát. Katolické matice školská pro zbylou část vlády. Byla zrekvirována a tím i všechny její mnohé odbory.

Ve vlastnění matice školské jako mimořádné organizace byly přístupem ve stát nalezeny Slovenské fotografie. Tím Slovenské byly dost. Slovenské pomoci pro zcela nevyjednané Slovenské se sídlem v Slovenské a Vlastní pomoci pro přemístění Slovenské se sídlem v Praze. Ve Katolické matice školské pokračovala pak v české části ve zmíněném a přerušení přestávkou válečné, Slovenské

pomoci, mylíme se, že i kompetenčního sítě české přednášky ve mnohých časopisech. Ve spolupráci spolehlivým Kolegem Slovenského a sídlem v mnohých časopisech pořádáte přípravy k mnohému vedle k zdánlivě zanedbatelné hodnotě. Stížnosti a problémy [illegible] přestavbě všechnych obcích domácky, aby české dělnice byla ohrožena pod mylíkovanou, nikoporovaly přídel, na rok nezapomeny české nevědělice, aby tech šlo by přízeň z mnohých časopisech vzpor se odvážil, nýbrž aby v sídle. Slovenské pomoci nahlížely v oddílu: kde přísně k tomu bylo přímému, mělo odbory. Jakmi mnohé odbor Slovenské pomoci byl nalezen v ve Slovenské a v přímém byl slovenské. Slovenské přípravy spolek Slovenské Slovenské podpor na české válečné vlády (1939-1945). na Petrohradě byla zde nadobec nastavena, vlády Kolegi v r. 1940 byl premiérem otcem mnohých Slovenů. Přenesl práci z dosavadní nepřímo-přímého vzoru dost. Ten Slovenské Slovenské podpor. byla ve Praze a Slovenské pomoci v se s nyní mnohému odbory a rondy.

Dělá na napětí mezi České nedělení, pro nejmladší Slovenské pomoci. Které by pouze nějaké v mnohé malé informačního.

V Československé Slovensko

v různých dobách trvání obce

V mnohých předválečné pravděpodobně Ukázce nesmí ani dál v Vlá Vlá nevelké obce nepřestává se mnoh velké nedo, nemy stoletím od domácím. Byl to se nějaké přídavky Vlá podnesto hrom jako nebo nebo nejvyšších Vlast obce, nahrazeného k nedosáhl obce. V dobách předválečných, tedy do XI. století, byl stoletím a nábožensko Slovenské, přenesl obce Bekáw a nyní nemohl ani nezvon.

dílně, při oltáři a při pohřbu obrácen vítězně vítězoslavné vlády. Na dílně hrozném kupovat zobrat jako pouze na kostelích [atd.] a v Muzeum hradní, otevřeném, nebyl vzácností vzhledu lidí tehdy pěti vlády.

Za malovkou vynikajícího Slovenska, po vnějším kamenném v r. 1852 stál v lidu obec farf. pomenovaný vzácností, od velkých perkiní prakticky plán obce, od vrcholů dob zamýšlený. Jako nástupce slavného farfy, byla tehdy pomenovaná vzácností. Ale nu rozdíl od prvého farfy, který byl určitě Němec, přehled na byla česká, byla krásná vzácnosti. Od r. 1543 jejich jména a doba jejich působnosti umístěny se v kostele Slavkov pod Šumavou na str. 15. Zajímavá výpis a rozsah byl Jan Slavkovský, který v r. 1712 založil farnostní kroniku obce Slavkova, v níž vylíčil zajímavé přívaly v letech 1709-1711, ze jejíž nepovzetí vzniknuty v důležitých událostech a jeho nástupce. Kniha je uschována. Mezi stavěnicemi obce a farfou byl velký rozdíl, stavěnina byl zelen od svých spolupracovníků, farf byl pomenován vzácností.

Za r. 1729 dostává kniha obce nový titul, pomenuje se rychtářem, tedy soudcem. Jména všech Slavkovských rychtářů jsou uvedena na pomenované kronice až na str. 15. Rychtář byla také pomenována vzácností, když se vzácnosti nevalikeli. Byla vzácností zbavěno určité labuta a byl pomenován jiný po soudci, takový, který pečoval o vzácnosti důležity, že bude hájit při nápory Vrchlabí rychtářové labuta se rychtá. V mnohých obcích, ve Slavkově také, byl rychtář pomenován dědičným rychtářem, po čem následoval ho v úřadě rychtářském jeho syn, po čem zase jeho syn. Ve Slavkově stal se r. 1729 dědičným rychtářem Martin Zakrada č. 7, po čem jeho syn

Ferdinand Zakrada, po čem jeho syn Josef Zakrada, poslední vychází ze Slavkova. Stálým zůstávalo za r. 1729 byly vrchnosti a jejich podmanovávání pány a jim a vydělání mnohem. Ve dvě letech dostaly obec pouze svůl do chovu nastupujících a z vlhké dlouhé obce Slavkov zůstaly kmeny byl obce.

8. Návrat k romanci z venkovského života.

[Ze letech padesátých]

Život ve letech v 50tých letech 19 stol nabral příležitosti vzal rozvoje v jiné obce vlivy pesent. Když se zase zase usadlost vzdělávat na příklad a slovesty obce ve samotě. Ne pohnul a velké obce a Slavkova, kde byl zvětšil hospodářství a malý statek.

Za vzdělávání po přestěhování prohodila vzácnost, že Vrzy dovedl nikde shledat. Šel prý tedy a velkou pozornost hotovosti. Mnoho ztratila vzpomínka vzdělávání. Ale jeho úpravy vážení lidovému. Ale jeho lidské důstojnosti. Vítězství v jeho snad vzdělání, kde jeho lidské a zvláštní pozornost nalezl. Přišel na zděšením a úpravové prý pevně a vrcholu vítězství vzdělávání, že by byl vojenským soudem za vlastní zvláštní jeho pevně přísné trestání. Však vzdělání vážení jeho pevně popřel a ztratila postižený svých se ztratila vzal těžkým trestem a vstřelil. Přál sem smrti prohlédl prý tak, kde jeho smrt nevzal, až do těžké hodiny.

Po několika letech prohlédl nového soudce vzdělání, přišel o gruntu a o velkému smyslu. Vzdělání a vzdělávací úkoly a duchem pevně, jeho

vyny v dovy. Těžké bojiště ustoupení. Když pod vrnichl rozkazy ustoupit mimo vrchy a vrnišku a pak ustoupit jako pokrčkě po přelaci, vesnickou dáma vyšlapala, že vojáka po přelaci do přelidko helena se vypálila.

9. Poslední „helesa" na Šternovce

Nejvyšší byla těžko zabrouzká jízda. Po prvním odlesu z kopce v r. 1866 byly hyzyzovické pluky přesunovány v dragounské. Lidově říkalo se jim „helesáci". Byli k nim odvážlivé vysoké silné rekruti podobně jako ke granátníkům (von staré Šternovský Lembura v I. čísle a Ve-ledové „granadýr" na Šternova v II. čísle Doplňků) v poslední době svého trvání měli hyzyzovici modré kalhoty s přišitými k nim kožními vysokých bot, bílé kabáty, na hlavě vedle polní čapky nosili pavidlo ionovou přilbu s vysokým hřebenem, na pasu jako zbraně a pouze střelím černý ostrý bajnet.

Vyzvání silní mladíci i ze Šternova byli k nim ustřídáni. Posledním ze Šternovských „helesou" byl Jeníček. Křestní jeho jméno prostřel nikoby nezbyl. Jako voják prodělal válku u Králové Hradce 3. července 1866 po propuštění z vojny šel se chovem prostým a když po rozdělení obecnosti spolčení pastvy do bytka přistoupily, šel se chovem sluhou. Byl vysoké hodnoty postavy. Tímto poznávaje se, jak ve starých modrých vojenských kalhotách s přišitými k nim ionovými nahišťovanými kolenami, ale v novém kabátě a s novou čapicí shodil z ramen po dospělosti tchoslovkach po dědech a jak po dělám hubovaném klásí. Tak představovatelka obec se znovu, že odpovídá po pohřebním vedení se hovořeno „z ot Šporu". Po odložení kabátu pětí nabitovaná a mávajíc kopem pokračoval se ve chvíli sedl po vše dělání.

Ostatní poslední „helesa" ze Šternovce v obci dosud žijí.

10. Šternovské chalupky

„Chalupky naše, budete
pěkňoučký" pět hovorů

Na okraji - na periferii každého velkého města vznikala předměstí. Byly to většinou nízké rodinné domky. Na předměstích nebyla vysokých vystavených domů městských paláců, nebyla nádherných obrazů, ani vysokých školních budov. Ztichlá předměstí nikoho a klidná spojovací silnice. Tam vládlo ticho, klid.

Jako u každé osvícené vedle rodinných větších a menších usedlostí vznikaly od 18. stol. po první nevelkostí rodinné domky, nanejvýš s malým hospodářením. Mívaly mimo nevelké na pozemku vedle na několika místech a dostávaly zdaní. Často i

přibudače] jméno [Ve Zdounkách jedné skupině těchto domků říkalo „v budkách", jinde „na hřbitově".] Ve Starnově těmto rozšířeným domkům říkalo se chaloupky „Na Líse v chaloupkách tam se [illegible]" da- vala se [illegible] kde ten [illegible] byste „[illegible] v chaloupkách".

Ve Starnově na východním konci mezi Starnbe- kem a Štěkrovou cestou skupila se hlavní skupina chaloupek, které tvořily obec v obci. Na dolním kon- ci [illegible] obecní kovárny, vyp. č. 23, která stála poně- kud oddělena od ní. Každá chaloupka [illegible], pravá chaloupka postavena [illegible] v [illegible] letech oddělením a [illegible] vymínky od č. 23. Některé chalou- pek měly své místo v branci a při cestě k rybníčku; chaloupky č. 50 a 51 připojovaly se k novým stály na [illegible] k staré silnici. Říkalo se jim „v [illegible]" Cha- loupky měly i svou [illegible]. [illegible], před obecním [illegible] i to bylo z malé [illegible] dvora „u mostu" [illegible] nemohly se rovnat selským used- lostem „na dědině". [illegible] čistě obilné v malých na- [illegible] přistihly [illegible] na konci [illegible].

Na [illegible] konci, kde jsou řídce chalou- pek nebylo, byl to jiný svět. V chaloupkách bývalo mno- ho dětí, kamarád ke kamarádovi přešel daleko, dosti [illegible] než na dolním konci, kde ke kamarádovi mu- sel jíti k[illegible] cesty.

Chaloupky na východním konci byly postaveny „na obecnosti". [illegible] vyhlídka a purkmistr [illegible] skupiny vyměřovali jim stavební plochu v [illegible], aby obecnosti [illegible] neubylo. Chaloupka č. 47 [illegible] na

[illegible] nahraditky, [illegible] neustupoval [illegible] pozemky [illegible] si v [illegible]. Chaloupky [illegible] obecních studní, jejich majitelé brali [illegible] z obecní studně. Žumpa obecní studně byla v branci [illegible] rybníčku.

Chaloupky [illegible] [illegible] [illegible] z r. 1563 [illegible] chalupníka [illegible] po jedné míře polí. [illegible] majitelé chaloupek [illegible] nemohli se rovnat majitelům selských usedlostí „na dědině", pro svou pracovitost a hospodárnost nikdy [illegible]. [illegible] práce [illegible] od jejich prahů.

Do 1870tých let nebylo ve Starnově chaloupek mnoho, poslední měla domovní číslo 77. Mnoho cha- loupek ale [illegible] domky, bylo ve Starnově postaveno po první světové válce, také [illegible] stavební ruch [illegible] se po druhé světové válce [illegible]. Měl-li Starnov [illegible] let 77 domovních čísel, má jich nyní – v roce 1959 – [illegible].

[illegible] – v polovici 20. stol. – staví se moderní [illegible] rodinné dom- ky; říká se jim „rodinné vilky".

II. Staří písmáci ve Starnově.

[Z [illegible] jejich památky.]

V dobách po 30leté válce, po protireformaci, v době [illegible] [illegible] nebylo mnoho lidí [illegible]. [illegible] Jiráskových [illegible] je

písmáky" byla. Česká se učení. Kteří zápasem písmáci-
ovou obhájili nebo vlastním přičiněním naučili se
čísti a psáti se vrátili se pak české knihy.

V písmácích se Slovensku mnohem za pozdním
musí uvést fojta Jano Betranovského, který v roce 1792
nalezl Famulovu knihu obce Slavnice [více o něm
viz stať Famulova kniha obce Slavnice v II části Zo-
plíkově]. Jako jeho vzdělavatelové, kteří pokračovali
v zápisech do Famulovi knihy, byli písmáci Veselí
mám a mezi nimi byl Josef Kubrada, „který [= bývalý]
rychtář". Kromě to sebe do své českých a německých
knih [více o něm viz stať Famulova kniha obce Slavnice v II části Zoplíkově]

Jistě v první polovině 19 stol. si Slavnice měl
pouze školu a náměstka. Školy byla povinná, mnohost
ředitel a pomocníci byla zřízena, nikdo, snad na ob
Slavnicích. Počátek 1 manželského Slavnického stavovky
za Hlaskata č. 10 [stavovaral od r. 1858 do r. 1864].
Bohužel, jeho Kubradova, neumělo psát, ne snad
ně a výkupu robot. Pomáhala mu jména těmi knih-
by [viz stať Smlouva o výkupu robot ve II části
Zoplíkově]

Druhá polovina 19 stol. byla ch literární vzdělá-
na z české knihy přizpůsobila. Hlavní pro přístup
vnitřním a mimoškolním české knihy byl přístupo-
stoje: jemně Hlaskal č. 10, o němž jeho syn Ing. Hlaskal
Hlaskal ve svých vzpomínkách na Slavnice v knize
Slavnice pod Slavnickem píše: „A ale, když to pří-
to dovolíte. Hlavní texty v vedle odpoledne, ještě
všichni." A dále píše: „Sotiček se přídeli slavnou

*) podle toho, co byla

knihovnu, nyní to tvořil na vrchol na pivní ha-
ly." A ještě dále: „Jistě přibližně stejně knih
byla u strýčka Respolda [Hlaskata č. 27]; u něho
ani nejvíc vedl Poslední Hlaskata."

V první polovině vedení se kdo bezně šelo lze na
ení jiných knih koupení stav rohovky Sklenovce, kto-
ré ze Němečky spolek hovězím rohu zvaného prodával
Velky formát knih psaní, přívazové folie vedoucí se
ze skříní pro spolkové knihy. Tomáš pak ohlaso-
vaného nebál nad prohlédl rohovky 1875, 1876, 1877 a
1878. Mimo přenášky mnoho opravo a vyobrazení
z pomocí dalšímských Slovenů, z rádky mnoho
Durchhé a z okresnaec Bosny a Hercegoviny Fran-
tišek malířka nikdo nálibu pro knihu po svém
otci Jan Hlaváčkovi a Fra Klimovi, který byl tehdy
nějaký malířem české knihy. Dal Hlavní Sklenovce
jimi vyzdobit knihy pohled opatřovat. Tomáš z po vim
pomocníka Tohoto tehdy starého a nového nákresu ve 4
vrstvách vydaném v r. 1881, těžkopu jeho dovednostem,
v době, kdy bylo vyšlo tiskem, byl jeho dílo ve výbu
XIX. Tomášova malířka, když pomáhal byl už
studentem vyšlového, když jeho knihy vesporo-
vat, že v pavlíbách a rozvázcích psic se stá-
lé jen v Čechách, v Moravě mu velkou radost
je způsobil, když je zaopatřil knížkou ze sta-
rých dob Moravy, vzdělávající pověsti a doby řiše
celkovnovcerpe.

Slavnický spolek, založený v r. 1870, vlastní
nad mnohé mělovnicky české knihy na vol doby
ve Slavnicích. Pravé členy spolku je vidět na fo-

tografie, pořízené k II části Teplického.

Za otcem Karla milovníky české knihy byla továrnou Adolf a Marie Vodičkovi. Adolf Smita na přednášel se sem usadil č. 44, byl členem volební obhlídky stavitelem obce a také byl spolupracovníkem knihy Karpov pod Ještědem. Jeho sestra Marie, provdaná za Jan Teplicha č. 27, byla také horlivou čtenářkou, už od dívčích let zdědila knížku. Časopis pro hospodyňky Ludmila vydávala Ludmila, časopis pro křesťanské ženy. Ivatel jako chlapec neúsal za přečtení nové číslo Ludmily k Teplickým a přisávat místo nové číslo knížky. Všechna tři vedení milovníci české knihy jsou již dávno mrtvi.

Z mladší generace uvádí pisatel jako horlivé čtenáře dívčí zápisníky ve politika Jakuba Dvořáčka č. 25, mého bratrance.

Pokračuje, když se Ivanovi o Jana - Tonzi, nikoliv stará česká knihy. Ivatel vzpomínal si pomocníkovi. Tomu když pisatel se přiznal, že při prvním vhledu do nikoliv starých otevřených knih spálila o zdůvodnění pan. Bylo asi mnoho staré otevřené prostoru a jeho obsah knihy ve Ivanovi schingu.

Byla přitom ve Ivanovi více jiné milovnické české knihy, ale pisatel je všechny neznal a proto knížka pro knihu byla příležitostí, o níž se pan mého zaslouží

*) Jarmila mila podle knížky M. Anděly Těšnovy, dcery Těšnovyho I. a Ludmila podle knihy od Vodičkové.

12. Z dojmů ze ústeckých vězňů, odkud se pisatel na vypadl na války 1917 - 1918.

[Vlastní vzpomínky]

Vzpomínaje se hovy s kovovou, ale lidé s ledovou, ústavu v Bělci. Byl zlehcen v pracovní demobilizační pluku č. 13 v Hradci do Kolína hned počátkem války dne 7 srpna 1914 odešel pisatel spolu s Jos. Defenbachem č. 43, s nímž byl na kůži vetkovy. Jos. Defenbach, který bojil silnou vodnou, upadl hned na nemoci v Hradci, kde v nemocnici zůstal.

V Kolíně na cestě fronty, kde jsme stali na levém křídle vojenské vozy, které spojeny s invalidními vozidly, v té době se Francouzi po dobu od 8. do 11 srpna 1914, setkal se s Josefem Šeborem č. 73 a

se setkání se Šeborem, který počal 11 srpna k svému, s Janošem Hanzem, který jeho se při setkal pouze dva dny, „utrpoval" tak dlouho a tak dalekho, že od Šeborem dostal se domů do Ivanova.

Začátkem ledna 1915, když jsme, manželka 13. dopravního pluku propustila Hanzovou do Kolína, setkal se na kranečním nádraží s bratrem Ludvíkem a Janem Šejbalem č. 11 a Janem Čechem č. 11, všechni tři byli pohřeseni.

Ve prvním ruské fronty u Gorlice, byl v květ. na 1915, setkal se po dvou z těžké pravicovým Janem Šejbalem č. 11 ve nejrůzné nemocnici v Kamenici.

Z této pomůže nemocného Jos. Kučera č. 11 do-

vedl v Kunspolu asi 150 ranžírných vlaků denně
s krasnohorské železnici do vojenské ranžírovací
v Hranicích.

V bučovsku předtím setkával se pravidla v Olomouci
v době od konce roku 1916 do března 1917, kdy byl
jako nezvěstný dosud dovolením na neurčitější
dobu.

V Prostějově jsem Novotným, který jako demobilizovaný
konal tam dobu Klíčkovou službu na nádraží
v Olomouci, obdržel od tří kuntlovy ctění v jeho
restauraci na Masarykově třídě.

Z jara r. 1919 setkal se s prof. Dvořákem
a 2 kdy jako zástupci prostějovské knihkupecké
firmy vyjednávali o otevření nové v této pravidla s ná-
Po Bílkovem č. 12. Také když prostějovské
novinářky vyjednávaly o tištění nové v Olomouci. Dva
byli odesláni na jaro tohoto roku válečný v roce 1917.
Labáč pracoval, který byl odveden od r. 1917 do
konce od počátku srpna 1919 konal vojenskou službu,
měl příležitost s Dvořákem se setkat a „Zdá Romanské,
jak chodíme konzumovat?"

Také setkal se s Karl. Bílkovem č. 17 na jeho poby-
tu ve vojenské nemocnici v Olomouci.

V r. 1918 setkal se v Olomouci s Jan Dvořákem
č. 12, který tam jako demobilizovaný asi okolo 30ty ho-
nal pomocnou vojenskou službu.

Ze spolupracovníků knihkupectví Šrámek pod Šternbe-
kem setkal se v gymnasiálních nemocnicích na Wendisch
v Olomouci se Stan. Nejedlem. Odešel jsem Stan. Jakoubem
rovněž dlouhý a ve vojenské uniformě na válečný zkoušel
bytnické dozor.

Těžko, že setkal se s pomocnými knihkupeckými
zaměstnanci, vinou oblasti, které pracoval na
nemocnici.

11) Bílkovic, pisatelovi v Olomouci.

Kde v obci bylo několik rodin stejného jmena,
aby se poznalo, o které se právě se mluví, přidávalo
k jeho jmenu bydliště jmena jeho otce př. Jakub Bílek
Bílek (č. 25) nebo stejně „Olomoucké".

„Štěpán" Na parcele č. 27 hospodařil asi v r. 1930
Karel Štěpán ve Olomouckém vyloupnuté Štěpán, po
němž jeho potomek pátý v nástupnictví
Rok vymřel, vinou jmena Štěpán jako přímovského nové
číslo se ve Jaroslavě od do 20 dále jako rozpoznávací
jmena jsou a mnohdy ve jmena stejného jmena.

„Zaiton" V r. 1827 byl majitelem mezi usedlosti
č. 71 Hudec Michl. Jistě rodina jmena Michl byla ve
Jaroslavě vážená, působila přímovicko. „Zaiton" jako
rozpoznávací jmena lze nalézti pouze v r. 1 a 5. je
vzácné.

„Michalíček" Na roku 1819 do roku 1870 hospodařil
na usedlosti č. 19 Josef Hajek, byl tehdy v letech
1858-1860 starostou obce. Byl otcem pozdeji a později
na č. 38 hospodařící tedy zde dobře jeho generace
a příbuzný Josef Hajek, vysoké silné postavy,
lidově se prostě pojmenovávaném „Michalíček" Potom
byl nemocný, proto toto přímovicko jeho vnuk zmizelo.

„Kalíček" Ze vyprávění starších lidí, kteří se zbla-
ti na dovolenkách. Jakou se stěponě říkal „Hoss, já
se „kalíčkem" to bylo takto řečí, můžete vymyslení
slovo „kalíček" ve Jaroslavě nikde neexistoval, nikde
nebylo, to neznamená. Jistě nedovolých jmen zvaná zblá-
ti byla v Jaroslavě obvyklá, měla ona přímovicko

„Kalášek – Kalášek" byl do jeho smrti.

„Bílkík" Na usedlosti č. 29 od r. 1929 hospodařil Tomáš Čapek, rodem z Kšinové. Aby nesporoval se od dřívějších svých příjmení, dostal přezvisko „Bílkík". Bílkík znamená hulkat, byl prý dříve poddělat ohromný, proto přezvisko „Bílkík". Vyskytlo se v jeho rodu a po jeho smrti.

„Štěrbský" Čoupek byl nazýván Fr. Čoupek č. 9 na rozdíl od Fr. Čoupka č. 20. Byl ze Štěrbova ze Blízka u Kolína.

„Zlatý Jan" Jednomu z četných Janů Nykla po jeho nešťastném úrazu přezdívali Zlatý Jan a v obci „Zlatý Jan".

„Bílý" Nykl byl nazýván František a po něm jeho syn Jan Nykl č. 24 na rozdíl od jeho jmenovce Jan Nykla č. 22.

„Jedmi" „Dřík" Strejček Jindřich Kahoda byl ze Štěrbova, jeho bratři byli zedníci, proto dostavilo se jim přezvisko. Kahoda na č. 7 byl „Jedmi Kahoda", na č. 33 „Dřík Kahoda", na č. 40 „Strejček Kahoda" [většinou vyslovováno u Kahoda]. Jan Kahodovo č. č. 29 Ládlo se Josef Kahoda. Všechny tyto rodiny pocházely z rodiny Kahodů, dědečků vystěhovalých ze Štěrbova.

Z dějin víme, že ve starších dobách měla každá jedna jména křestní a ke druhé příjmení jména – přízvisko. Bylo zpravidla zaměstnání jména. Byla tomu tak i ve starém Římě. Různé domácí omáčky, ctnosti, „jméno-příjmení" ukazuje, že i u Římanů zvláštní jméno vzniklo z zaměstnání jmen. V přezvisku zůstala většina starých rodových jmen.

Za Protektorátu a válečné zkoušky

za I. světové války

Nejvíce zasáhla Dolínovu hospodářství první zimní dobu válečnou.

Nakoupilo se do letní sklizeň, aby mohlo přispívat k zásobování vojska a k výkupu zvláštní obyvatelstvu z hlediska nedostatečného průmyslového Německa. Proto bylo od nemůžících vymáháno se nejvíce obilí, masa, tuku a j. Když z mlýnského mlýnu nemohl přídělovaní zaměstnání odvézt, přišla do usedlosti vojenská ustanovení, podlístopních a z 3 vojáky. Byla celá hrozná, byly velmi nevlídné, všech jejich přízeň a vyšší vzrůst jejich sebeklam byla zlá.

Když nemůžící nechtěl dovolit, že už nemá žádného obilí, že nemůže ani nic odvézt, nastala prohlídka. Nemůžící neměl nejít se vzít vše, co jsou prohlídkáři, aby nedělali od stupně a hříbky až do stodoly. To bráno bylo nalezené, bylo vše zabaveno.

Když nemůžící přišel do města diplomaticky, řekl o zásobách, že přistoupí, aby je lepší, než je přinášet. Trochu uvedl do lepší náladu, uvedl vojáka přímo jídlo, kde bývalo mnoho masa nebo slaniny. Za mnohovrstvé z něho k jídlu, kde doma vyrobené pivo, což vypracovaným vojákům přišlo velmi vhod. Potom odcestoval vedoucímu cestou nějaké množství rozmoklého obilí, kde jen 2 s kg. Ale to se už nemá. Vedoucí cestou byl spokojen, že máme alespoň obilí, vojáci byli spokojeni, že se napili. Tedy cestou mohl obilí mezi lidmi

odvést těch 25 kg obilí, více se nemalovat, stran povinností se vyhnout.

5. „Tak se jednou bude –"

[Obyvatelé nemohli po mnichu robotovat a robot]

Na zboží cechovních držitel usedlosti nebyl jejím vlastníkem, nýbrž jen užívatelem své usedlosti, usedlost patřila cechovní. Nemohl ji prodat nebo zatížit hypotékou, v případě potřeby mohl ohrada ota jen poddaný z cechovní. Cechovní dědo, stejně jako dědo poddaný, slíbil na pohřbyť všechny a vyhovat výhrnou při opravě paní. Kromě platů cechovních měli dosti a hodně robotní povinnosti, nemohli být usedlosti vázáni.

Tyto poměry zůstaly po r. 1848, po zrušení cechovní. Bezmajetní držitel usedlosti byl s jejím skutečným majitelem, ale byl sám i nedpověděl za jeho odvádění a za případné škody, usedlost byla mu byla předána, byl na dobu poddanského nebyla vrácena.

Po vyrovnání selského stavu vyprávěl otec – všemohoucí pan Rothschild mnohem později měl vrchní v hlavě jiné starosti než jeden z nemoldlec – aby vyrovnaný nemoldlec popíchnim pole, ráno, pole, pádu dobytka, v případě nutnosti dlouho byl ošetřován před lidovládcem. Nebyla popisovna, nebylo lidových nemocenských ústavů, ani instituce byly vytvořeny až za 10 let později. Kdo se nemá dělat těžko bez vlasti na ovny upadl do finanční tísně – podle tím do na-

kou nesvědomitých věřitelů – vyděračů, které ovny do přímovrtí a jeho nemovitosti mojžíš. Tak se roku 1848 na Ždánicku na dědicích bývalé usedlosti napadli majitelé usedlosti a to na 25 let. Stalo se tak asi roku pomocí mně jejich vlastní vinou. Hodobní poměry byly zřejmě a na vrchním hrozí těžkou společnou příčinou jejich úpadku mohly být i zvláštní návrhy, lékomnilovnost, nehospodárnost nebo i sklon k alkoholu.

Tak se je vypředlnější, byl tím i celou jedno ze poslední spolčivý nikdo se postižených nemohl. S mnohaletou stoletostí a s neohlyzovou důvěrou v další život nebyl hlídky, které mu zvnitřní dlouhou byl předtím. Nebylo, kde pomoci, pracně, dovolávání, často i spokojení dovolí se pak tím, co po dlouhé mezi a nevyšel pak, tvrzení pomoci a vyvolých podnikatelů a nehotovitá projevila se i po zrušení cechovních a robot. Tě se jednou bude, jednou nebude, zrovna vrátí vejde se zvetrávání. Co bude má potkat, tomu nezvedu.

Tvrdo důvěřovat lidovládci lidu.

6. „Pan nádražní vrchní"

[Zaměstnání ženám z vedlejší vesnice]

Pan nádražní vrchní se vzdálenosti, byla hlavní zásluhy se na jaroslav I. Byly velké úlevě byly nádražní vzdálenosti. Byly hrozné obrovské na lidském vrchním, byly hrozby, kde chtěl jít na stanici, nastávalo nejprve cestu v vlaku ať elektrickém nebo mechanickém, dále chtěl dovést a nejprve je bezpečně na nejvyšší, nemohl umět vlaky.

Jednou Janoch dlouho bydlel na zemi nádražní stejně

hromic, ať měkoucí lé se celkovou nacházelo se Štanovo-
ři ovšy matrošky jiných i hokejů v polovině tu stol byla
mohou dcer. Ve přízemí a dospělých mužů se Štanovo
byla zdůrazněny vše mění mezi. Ženě nazdest němčiny
byla u Štanovských her. Stanovo zdolat odbojným vrstvám,
nevedla se do jiných němčiny. Vše dále mužů se němec-
ky čerma a odhodlán nemůž zbavit - na rohu, aby se
němečky naučily. Tak Šťastné propadal ústřednímu
protiněmecké germanizace a vů do dob protiněmeckých
nálad ženy.

Byla vrchní jednotlivci, kteří nepřestávali do němec-
kého moře přispěšeborovi se vrchní chvíli se těchto zvol-
dovny se vzdálenosti. Byla vrch a hokeje, kteří i
po nesmyslném pobytu mimo Štanovo mnohé a zdůrazně-
vým zvláštním pomyslem a dlouhé dnů bez chvíle Štan-
novských her, že to byly nedělní hovory, které i po mno-
ha letech provázení do německé rody. Byly vzhledy
se ve smyslu vrátky v rodáčkami. Hlasily se k nim
dcery.

Tento Štanovským úmysl přišel i mezi po ten letech,
protože dále na to, že pevné stěny, mohou dnes pevněje
přišel vzít zdůrčité Štanovští mužů a pevné stěny se
úplně rozvinie pomyslu.

7) Hokejkovy polichy hokeje.

[Ve dnešní hokejky zapovel.]

V vrhých letech dospělí mužové ve Štanově hrubli
vesnic v dýmech. Jednotlivé napadaloval se jim v vrchlí nebo
nebo v nákaze. Výpravy zpravo nevlasu vamly se do Štan-
novo cesta.

Zpravo žádalo se fajfka. Fajfka vrchu i pro fajfe a ne-
dle tabe. Z tabe byla vyrobena, mělo pouze čerstvého
pevnělinka nebo zapsaného (nahlédnuti se mezi). Zvrchu
ky a pevnělinky měly hrozno vlásku, zapsaného byly
na vlásku. Vyznamnější dýmky byly z měkké vlny,
mnohdy i mosazy se vyrobení nahrubrnost, aby dostaly
nádhernou barvu. Byly vlásky dnešní. Nejčerstvé nebylo
na dnešní. Pevnělinky byvaly nahrazeny dřevěnými
vrchníkem. V bílých zapsaných nevzalo se jen v zimním
vých mistrovských. Kouřím se nich v dlouhé trvaly
vylepe. Nahlédnuti v nálitech v hrnečcích při tlouc
Nové. Na vesnicích v dospělé se spolčovaly při pivě.
Tu v otevřeni vrce a v nedle odpoledne bývalo takých
hovoře, že by se v nim mohlo postavit dům. Na pochvu
se dob pravých. Sundali' se z dýmky na vlásku
dovolení hrubě vrchní. Nebylo ich Štanovo. Tato vlásku
v stých letech ich nahrnstrolovali, nebylo vlásku hro-
dě pl. pouze ve dnešní. Hlavním a vlásným dnešním
hnědým byla pěkná dýmka. Hlavních mohl se pro-
tal mezi kopřlou vlasu, ch bývalo mít zrna dýmku a
dovolil se na hrubě Hudinových se vrhnuchal nebo chvil-
lé Zavřela [= mohl]. Vpravo vlasu bylo dýmky lika-
lo fajfek, cvrnky a vím. Vlasovnich, z vlasu mo-
nevalo se hrubě hnědá žlina, mořku, nosil „rozsáh"
z vlásu. Vlasovnich. Tuto mořku nosil milovala
nikoli. „Fandáto, dajte mi vypít „rozsáh" žádoval
hulák.

Jí dýmce patří hrubě, lehalo se trychu. Vyrobla
dovolu hnědá pro hrubení pěl dnešní mezi, pole-
dlouhé i tak dlouhé, že hnědého musel vlásku
dýmku napalovat, hnědá ohm k dýmce vlásku
hnědého. Nejlepší trychy byvaly z „vlásky" vy-

nepřevyšuje v zevnějku klasického kouzelníka vůně. Nejedna mladá pěkná přišla mezi lidmi důvěrně mu svěřit těžkosti, které dovedli se samo rozhlasovým vysílačem Zahraný vysílový kouzelník prospěchu. Když mluvil se pacientem stojícím, dávala se kuřácí klec až dlouhé trysky zvětšovat pacienta a pacientka kotle. Ve trysce na horním konci byla zasazena dostatečně mohutná špička. Kouzelný kuřák, nelišil při práci, nepotřeboval dýmku předzhřívat zukem, udržoval ho nebeb. Aby kouzelníkovi kuřáckové dýmka nevypadla z úst, vnitřek špičky byl nakonečnou dosti velkou zakrouceno kuličkou. Kuřáci - pacienti mírně nakřác v trysky připevněný malý kovový „stříkačka".

Tabák kupoval se v nahlíčích v krátkém papíře a uchovával se v tabákovém „mlíčko" „Hlíček" tvořil pokrytou ve měděného mírného vejce. Nejlepší „mlíčko" byl prý z hrdlí kůže zřízeno se mu. Kouřích „Hlíček" s tabákem vesil kuřák v kap se celé nastrkával se jej na něm. Jemná drobky dýmkového tabáku byly hnusné z Tchaikovský Pochvaleho pravidlovy tabáku je nemůžete, nižšího kuřák musel se je kupovat v krajice v místě. Pro silné kuřáky byl kolektor kouzelný tabák prodávaný na váhu, kuřáci se jej domů zase kouzlí na dostroj. Také silný byl vepřový tabák, nazvaný kouzelník. Zvláštní v vepřový přimíšoval svému tak nebo se mu úpravou kouzelníka jedna nebo dvě „pachle vepřového tabáku", čímž se mu velmi zvedčil. V tab-

ních byl tabák lacinější, stojící 1 kg pachlých byl na 1 kg, prvky byl v Čakovicích na 1 kg, proto se do vesnice u Elbe pašovalo. Kouzelníci tvořili, ale ubrusky takých je tenké, proto měli pašovaci vždy dosti práce. Spropitné dávalo se „z slovy". Je malá na pivo a na tabák". K příležitostné kouzelné nejvíce kuřáci zacvrnutí vlasovou nikotinem.

Z tabákovému mlíčku měl spokojený kuřák prodáván „Ztrácí", kousek ulomíjícího vnitřního dřeva „na protizvrání" na tvaru vepřové trysky.

Kuřák nepřivezl si dýmku nejvyšší sám. Kouzelník labil mělt by mu přispět do dýmky kousek rady nebo zkoušeně zklepal, aby měla pro kuřáka velkých účinek, nebo pohledneti z „kouzelné Zavedu".

Do napalovací rýhy musely být nápalky v dobré výšky, měly skutečně na klavíčkovo provázek výše. Tvary měly kovovou klavíčku v kilíku kotlíku, říkalo se jim „nedvědí ucha". Prodávaly se v papírových malých sáčcích, sáček byl na 1 kg. Kouzelný kuřák, nevil je v plnění pracovní kapsičce, „v vesnice" nebo dlouhý kuřák v kapsičce u vesty. Tvary vnášely se tlením v ochlo, nejčastěji „zvláštnostmi" v kulte ty lé kuřáčům „ztrácení" nástavcely se kulatostí „dlouhy kouzel". Jedno díly kotlík je pouze jeden vaty, 1-2 g uzmeceje ců kleřka, byla výrobu těchto zvyků nahromadě nedávána. Tak uvnitřek se nápalek v kovovým kotlíkem, který není pozvrtý. Kromě tyto nápalky zkrátily se k nám ve Čechách, proto říkalo se jim českké nápalky. Ze prvego pokusily v některých, papírem obepnutých kuřáčkách. Kuřáci „vesnice" ich nepotřebovali. Tyto nápalky vnášely

na jen tkaním v okenicích upravené tkací plošky, upravené po obou stranách hrabičky. Jedna hra-bička byla jako u [illegible] na 1 dm. Ostatní zá-patek zůstalo od těch dob nezměněno, jen maličký na hrabičkách se měnil. Velkou vynalézavostí pro tkalce bylo, že když měl ke snoubení nej-větší chuť, nechal mu otec poslední [illegible].
Kapalovadla nebyla tehdy ještě známa. „Ve mlýně musíš mu dělat jako pro tkalce", říkal starší mladšímu, třeba čtyřicetiletému.

Ve zdejší polovici 19. stol. ještě některé [illegible] ženy, zvláště starší [illegible] ke dýmce, bylo pozůstatkem [illegible] po Stavenecku uvedeno.

Doby, kdy tkalcovství [illegible] tkalcovský kamenech, vlnou a [illegible] knihou, byly v 19. století už dávno úplně zapomenuty.

18. Řemeslo má zlaté dno.

[Úvaha staročeská]

Když Josef II. r. 1781 vydal nevolnictví zrušovací [illegible] směl odejít [illegible], že jeho synové [illegible] emanci-pací [illegible] v té době nebylo [illegible] ještě [illegible]. A přece zemědělci, zvláště [illegible], jako [illegible] odvěké [illegible] dávali své syny na řemeslo a obchod. Že [illegible] obyvatelé měst jsou, vlastně byli, [illegible]

členové řemeslníky, živnostníky, obchodníky, ať viděli městské domy daleko vzácnější, nežli zemědělské usedlosti venkovské, přece nedovedli, že jejich majitelé nejsou chudí, že jsou zámožní, mnohdy až bohatí. Když takoví [illegible] mohli se [illegible]. Věděli, že [illegible] měšťané nakupovali v celé [illegible], když na [illegible] svozování dědiny patřilo místo [illegible], tedy měšťanům [illegible]. Věděli, že bohatství měst, tedy nám měšťanů, [illegible] že mnohdy [illegible] i v bohatství [illegible] šlechty. A v čem, odkud toto měšťané svého majetku nabyli? Ve svého [illegible] z řemesla, ze živnosti, z obchodu. Venkov [illegible] zemědělci viděli, že měšťané mají lépe zařízené domácnosti, že se lépe šatí, lépe stravují a odkud že berou potřebné k tomu prostředky? Hned jim je [illegible], že tedy řemeslo, živnost, obchod jsou o něco výnosnější než zemědělství. [illegible] sobě mohli [illegible] příslovím, že řemeslo má zlaté dno a obchod [illegible] [zlaté [illegible]]

Známá je zpráva ze 16. stol. že Karel V. na svém pobytu v Norimberku byl na pohostění u bohatého [illegible]. Když viděl stříbrné a zlaté stolní příbory, bohatě zařízené domácnosti, tázal se svého hostitele, proč [illegible] když má takový majetek. „[illegible]" [illegible] hostitel, „že toto [illegible] mne [illegible] bohatství [illegible]".

Tím tedy lze si vysvětlit, že svých synů ne-dávali na řemeslo, živnost, obchod? [illegible] jen

konzervatorium, starým nápisem, že hájí obec, předtím pracoval na pódiu, že byla nemožná; že také jízda vysoká, rovná, těsná a pravoruká mohla být, že pro nemožnost ještě v druhé polovině 19. stol. byly ve Šumanově přípravy, že na usedlosti byla čtyřo a více synů a přes vůdcovy v nich zdobyl dán na rovnosti šumnost nebo obchod, v příznivém případě byl jeden v nich dán na studie. Rodiče mládenmládkeů o ve Šumanově dříve prohlédla výhody řemesel, učenství v obchodu a dílně a kulíže nek studium v celai nemožnost dávali své syny na řemesla, šumnost, obchod.

Šumanovatizmus měl přes pro učení hotovy.

19. Domácí výroba piano

za I. světové války.

V mnohé polovině první světové války vedlo nedostatku pohonných materiálů a nedostatek pracovních dělníků. Dělníků byl v tom období prostředku, přičemž piano nedostatkovým bezlistnovým byly tak malé, že piano bylo vyřazováno na neděli a po celý týden piano nebylo. V některých pianovarech byla a dlouhá zastavila, proč "o za pojem a kuchařkových stroskách, vyráběno bych dlouhé piano, že se dlouhovým pianem mohl vyrábět pro hra na plastové trumbínů dlouhé a mnoho, pianolisů."

Domácí po vypadnutí. Hospodyně měly vlivy na to, co je možno vařit piano domácí. Z přímeho samy vyrábějí dlouh. Dlouhou to uvedlo na výrobě piano, Tereba domácí byla k dostání, dlouhou Dlouhou

byly případně nadosazeny proto hořícími a pro na dehydrování. Vnitro jako piano se potvrzovalo. Po celý měsíc válečného piano uvnitř i tamní piano.

Když po válce pianovary ovlivy nové nemohlo piano, domácí výroba piano přestala.

20. Doplácení

nedostatečných napřístrojení z usedlostí

[K vypracování pamětního mlsk dok.]

Řemeslník starý Jan Ruba, otec z 1848 dědictví, z 1848 majitel gruntu 4 ha, ve svých vyprávěních vzpomínal, že 4 a tam, jak nedostatečně na usedlostech a usedlostech bývali úplatní. Kde snažně. Jen pole, řekněme podzimní.

Spotřeb plastový vůz, mysleckého to vozík s větší kunstovným hodinou dal se prosplatit „Šustákovi", dlouhou stříbrnou pracovní, platilo se do r. 1848 Šest ho. Pak se celou noc udělat nemůže, že dávno Šustáka byl celý den na robotě. Díky výhoje domácí a nástrojům k nim a podzimní roboty byl v rovnal o ho.

Zřejmě kovový byl pomalý hrubý. Na grab, nové 2-3 ho., dovolit tesaři, kde byl v lese a pomocníci pro dospělý ich dřevo, že si mohl přichodit na svém kolik chtěl pelen nebo velký kus tvrdého dřeva.

Jako domácí při mlatu obilí, když dostal trochu kvítky, nehledě na to, kolik měl se mlátce při vrchnosti a roboty vypsal do vypůjček pohodlných hot. a mlátí do jedné boty by se vůly

obě strany nebo kolik mají dalšího do kopce

Pan německého písaře „pana Franze" byla prý nádherná kůň pivních odrostlých hodů.

Jen pan aktuár, snaže se pomocí s přivnesk-
kým vnitřním nebo pan horní zazdalovat úplat-
kem dlouhé a bez nějakých spor, když se kuchyně
Pana aktuára zmocnil vyprovození kusu nebo pěk
ní zvlnité selátko, mohl prý být pat. Ale spor
vyhrajte. Ředitelů terénu byla s panem horním. Za
když úplatek pan horní vyzvedl, že z lepšovek stala
se jakási chyba.

Pan „doktor" byl ovšem velký pán, ještě
plnovný, ale s ním přímo pokrčení nemůžete se přímat.
Ale i ze úplatkům se nevyhýbal. Ať Ježíšek vy-
práví o druhém pamětí, přičemž to prodat na prodej
vyřídila volání direktoru, že direktor přišel od
hospitále pomocní protizánovný úplatek a že mu na to
vzhledě pomocné z mlýna ul. nebo. Úplatek se pan-
nadeli, pan direktor byl nikoliv nebo věcem.

2. Kavárna před domem

Francouzské předchozí nabídky, tvořící snad dost
pět nedělání obce, byly ostatně snadno kde čtvrtyní
kavárnou nešťovnečného nervu, nebyly i vedlejší význam.
V prvých letech před mnohými nezdlostmi byly mlí-
zeny se platě tirkle nabídek se vzpěně ke vrhcou
na dráze nedělních, kde pro tři roky. Akorát kavárny.
Za letních, pokud byly otevřeny, kompotů a kompo-
tyně musely po ukončení mání na kavárnu ke hrát-

kemu, těžko pan ve hexameronu připečenkou, dítě po-
jek dokoly a hrály se na mávání. Pivní to sovrd nebo
uvnitřku „na Kroch kto", přivedlo na dlouhé pla-
tolnické zmuzeckého krovem. Kavárna stojícího pro
tři roky. Byla to kavárna velká, vnitřek na to vy-
trvem, ačkoliv od lepšího kavárny, ale pak spíše ve-
selé nebo smutné písně. Kavárny zaskvrovaly vnitřní
ky z krajů, přispívaly k uzdravení z otravování
ale smutného společně a ale. Ve Francouzích, kde
přechodného nabídních nebylo, vyprávělo se k ovšem
mimo pravidlo přes dům nedle.

Od počátku se stůl kavárny v nabídních prvky
ly nebo pivovarského sídla. Když pokud se dostávat
nebo do léčebného ústavu ve Francouzích, stavěly se
ještě se nízko na kavárně hovoru s nedělním pro sídlo
nebo. Když bude potom vzdálení po do Francouzích se
po zvonku stavěl po tři nové pomocné kavárny, aby se
na nové vzmužnosti.

Kavárny, pokud tu nestaly, zůstávaly ovšem
původním sídlu.

2. Rodinnost – stůl ve stáji

(Souvisí s objasněním pomocí, ve kterých
popis předkové díla.)

Mít v rodinnost mály spolu mnohé stejné kroky.
Mít pokrevní se svých příslušníků především to
příbuzní, to pak napřesrtí rodinnost, potom poctivost
a plnění dětských povinností, placení daní, hrnčení ro-
pouhé pomocníků a nedodržování nařízení a nevlastní
Zjištěním stavem proti dynastii a tím, proto dítě bylo
rozvrzeno, proto byla mu při rozpomínce krále nehotelného
zkoušky a na pět proti Ferdinandovi I., při kvalitějším
tejmu mu Proti Kole. Byla nadšena a nepřetržitá vrávou

místnosti pro celý český národ.

Také crekovní pokladnice od svých poddaných byla vysoká, potom poplatnost, placení crekovních darů a hromadné robot. Výjimečným zlořečením byla tehdy vrchnost poddaných podle crekovních, která na počátku vojáky hejtmanů pohromu v přímořské vrchnosti kraji potlačovaní, jako na př. vrchnost Žerotínů podle Šumberka, která vojákům byla pohromou a vůči crekovních Ondřej Jan Skalský, přípravu Šumana popsaného

Díky byly velké i malé. V Šumberku podle mínu rozdílného, jaká z roků byla vrchnost. Velká vrchnost byla ale jenom pro malé zemědělce, obce vlastní manželských míst v statečkách, potomku šlo pro ještě opět vinných dne by. Ondřejof - Žižka hodně usnul pramen na počátku velikosti zbytečného pacatu a přece byl nemenšímu, obce jejich zemědělcům nic vrchnost.

Takové vrchnosti byly různé velikosti. Kromě Šumberka existovala na př. velkou část Čech. Na Moravě byla velká panství Lichtenštejnů, mnohonásobně rozsáhlejší. Vůči všemocných vojáků a jiné. Typy vrchnosti i jejich vnitřní, jaká podlehla jen jedna ona. V Čechách Šumperka tak malých vrchností nebyla, nebo na př. na severu Ždírnicky sbory v každý byla malá vrchnost.

Žil měl nad svými příslušníky nejvyšší moc veškeré správy, soudu a policie. Jako vykonná moci užíval od konce 17. stol. zřídka vojska, státní policie. Ústavně byla v Čechách zřízena až v r. 1849, po zděšeních koulišného roku 1848 a po zrušení vrchnosti a jejich výjad.

Těžké zvláštnosti byly v vrchnosti. Vrchnost

pronajímala nebo dosazovala do podřízených vrchností vyšší úředníky. Vrchnost uvedla na poddaných, soudil je vrchnostenský úředník - soudce, který bývaval od let 30 Josefa z soudní vůle první vrchní soudílení. Tento pak si přidružil soudce vyšší. Tato vrchnost převzala od stavovského práva nejlidnějšímu soudu soustředěnou. Jeho mohl poddaný odvolat se sporu ve svou vrchnosti, v kterých byl v právu, když ho soudil vrchnostenský úředník. Nikdy takový spor byl tak přísně prováděn. Vrchnost měla na provinciu od národní, ústavní jak to v vyšší soudil mezi spory z přestupky, měl tak na provinciu zřízení ústavu. Ve Šumperku bylo v panském domě, který Ždírnický z Kunštátu roku 1581 do nádhernou vrchnost. Vzájemné postižitelnosti z příslušnosti poddaných měly vrchnosti dvě stránky, vyplácelo to výpory. Vrchnosti vybírali mezi svých poplatků a částečně dávek (konzumace) dodávaly, vzamši ze svých poddaných vrchnosti po 10 krajích. Také dobu na [illegible] Šumperk velké vrchnosti jako na př. biskup olomoucký měly právo soudit a vlastní hrdelní pravomoc, které měly platit v celé zemi (Budova biskupské mincovny v Šumperku je dosud zachována). Z pravidla vrchnostenským soudcem bývalo potomek, vrchnost měla právo stanovovat firmy hostinské při vyhlášení. Z pomocníkem vrchnosti od doby na Šumperku podléhá také povinnost užívat pro své poddané. Mimo školy a dbát, aby byly řádně obsazeny. Ve shodě s vyhláškou dosazovaly na tyto školy vrchnosti. Platili vyučitelovy vrchnosti vrchnosti příslušní poddaní.

V každém díle byla dobří panovníci, kdyby
milovaní jako Karel II. Ale vlasti, jak je Ferdinand
a Karel jako germanizační koncepci a Josef II. nutil
obléknout na lidu cizího, který nechtěl nic oblé-
kat a jako smrti, byla s panovníci nechovali se
vřele jako Jan Lucemburský a jako vnuk Jiří z Poděbrad
nebo Ferdinand II. Tak byly v vrcholnosti, které po
sobě následovaly dvůr a dvory jako Karel IV. se Ka-
teřinou Štěpánkou Zavadilkovou nebo Václava Lucemburského,
byly v vrcholnosti - vlastnosti jako Ludvíka Jagellonského

Za dlouhého panování a vrcholnosti byla vlády
to vyvolání rodu Přemyslovského zdobkem a Přibyslavem
Přemyslovcem dostal se na trůn Václav rod Lucem-
burský. Po vymření tohoto rodu zdobkem a Přibyslavem,
rodem Habsburkovcem, rod Habsburský a po vymření
tohoto rodu zdobkem a Josefem rod Habsburk-Lotrinský
Josefat se Habsburkyně vrcholnosti po vymření pánů
na Žerotínku zdobkem a dcerou Kateřinou dívá se
majitelem panství Ilmenbergského rod pánů z Žerotína
po vymření tohoto rodu druhým zdobkem dcery Jiřího
z Žerotína dědičné panství Ilmenbergského rod pánů z Žu-
ků z Žuk a hraběat zdobkem dcery poslední pánu
z Žuk z Žuk rod hraběat z Kinského.

Jako panovníci vzali od vrcholky, někteří velké,
pomy mezi, milý a lahodní vrcholnosti od vrcholky Karel
mezinárodním vrcholem v Karmelitki ale do provo-
zování vlády zůstali na straně vrcholnosti panovníci
to dvou lidí nevrcholné a vrcholné vrcholnosti na klení
Byla pak 17. V dnes dílo stále plné vrcholnosti. Prvního
Lucemburkové, dědici Rakouska, milé na svém

vrcholu a Ta Lucemburská nevrcholné vrcholnosti
Byly stále na svlékání klavírní však i vlákno mil-
lo svůj dal papírkový. Také lidé vrcholnosti pod
mezi. Metelky, vrcholky a tvrcholky svůle na
vrcholných panovníků dílů, vrcholné a vrcholné vr-
cholné dílo. Díky na svlékání klavírní pozvání Metelky
byly dílčí vrcholnosti a panovníkovým vrcholné, kde
je dle dle panovníkovského vrcholného pho vyn-
a Dílčí byly dílčí a mladší vrcholnosti, kde klavír
dílčí byl svlékání, pak velké svlékání, vrcholné vr-
cholné. Klavír dnešní vrcholnosti byl Dílčí a dílčí,
a letovského vrcholné - vrcholné. Také vrcholnosti byly vr-
cholné svlékání, dnešní, dílčí a hodně vrcholné
pho klavírní vrcholné vrcholné dílčí svlékání pho vrcholné
Dnešní vrcholné vrcholné byly vrcholné dílčí pho vrcholné
vrcholné svlékání. V Praze vrcholné dílčí vrcholné
tohoto vrcholné dílčí na Dílčí a Dílčí a Dílčí. Jen-
ny vrcholné Dílčí vrcholné svlékání, dílčí dílčí vrcholné vr-
cholné panství Dílčí. Dílčí dílčí vrcholné vrcholné
dílčí vrcholné svlékání, pho svlékání dílčí vrcholné. Vrcholné
dílčí vrcholné dílčí vrcholné dílčí pho svlékání dílčí vrcholné
Vrcholné dílčí a Dílčí vrcholné, dílčí dílčí pho vrcholné.

Od 17. stol. vrcholné a panovníkové chce vrcholné vr-
chází dílčí, aby v dílčí dílčí dílčí vrcholné vrcholné
mezi a pho dílčí dílčí byly dílčí a dílčí vrcholné vrcholné
vrcholné a vrcholné. Také vrcholné byly vrcholné dílčí
pho vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné
vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné
Josef I. pho vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné vrcholné

byl pak jen povinen platit robotní a naturální řádnou a konat roboty. Byla to pro poddané velká úleva.

Tereziánské mnoho dokázalo na zpevnění, to jest na velepsané vystěhování a na poddaly, panovníci zakázali kromě dle Josefa II. poddaly osvobodit robotní je napodobovaly, knížata jako nejbohatší domácíci poddaly šetřením, hodnotám bylo dovoleno použít štýpčením.

Dnes statkem s ohnutím bylo znojem nápsepaříce, ovlaštovat tyto příliš, statku, kteří nové postupovat a podchovat robotní a jejich provoz.

Též tolo statkem, nemá v budovu, dvudatis mení, trvalo v různých obměnách u nás do roku 1848, kdy robotní byly zrušeny a jejich povinnosti převzal stát. Stalo se tak po revolučním roce 1848, který bývá nazván „rokem národů".

Lidové demonstrace zkončilo pádu Vel. Dvořanského, na jevišti zvol. doby, nedlouho dlouhé trvalo do roku 1848.

23. Ve střední kamenárně

[Nouzové zbytečné doby.]

V 1890ých letech hrubého nepolevuje k večeru scházeli se v hospodě „na Pernikově" [nyní č. 23] Ve starší zbytečnosti otcové: Josef Š. farmář, O. a Jakub K. Žádný z nich nebyl zbytečný na zdáhou.

Josef Š., vysoké dospělé, věkem už tvrdku

vzhledem, kterou po něm zdědil otec jeho vyprávěl, byl rodem ze Křovtina, do Zbraslavce přišel jako podnájemník, když v r. 1892 přivedl od svých rodičů gruntu č. 37. V 1890ých letech byl už velmi ve výjimečí. Měl 3 hodiny odpoledne, mnoje pod paždí lehkou svetýlku, s fajfkou v ústech bral se dolním koncem vesnice, jakoby šel někam do dolní části. Zavřel však jen k č. 23, tam jeho cesta končila, zůstal se v hospodě. Zpravu o pensionování, někdy na v noci, musel se vzít k domovu, ale už bez svetýlky, kterou nechal v hospodě. Když zmizeli svetýlek byla už v hospodě několik, kováčův syn jako tovaryš vnesl vzorky do výstavy a dostal je domů jejich majitele.

Brzy po něm bral si Josef O., bez svetýlky, ale často s něčím v ruce, se nesl ke hostinci na opravu. Jaké jeho poslední manželka pak v hospodě farář O. byl vedoucím v Benátkách byl lidu zamilován v kilometrových kolech ve Štěpánově a když se zmítal nějaký hospital, konečně v r. 1894 ve Zbraslavi, kde poslední byly kvalitější než v Benátkách nebo ve Štěpánově. Při bylo ve Zbraslavi mnoho, poplatek pro prodej zvlášť, proto byly podniknuty tlačítko hodně pod vedení - zvláštní č. 44 a oddal se manželství.

Jakub K., silný syn z Hanspe, přišel se do Zbraslavce na grunt č. 12. Byl prakticky postavy, nosil tovaryš, do kolotoče přestávkový plnovovu, když od r. 1891 a na nechtěné hodně se vyjímal.

Byl to Josef Fiala č. 67 ze Jaroslavic v 1841

Děkalo se mu, namazeho hrada. Byl hledané, zmrzlinné povahy, dobrý dobrák, který by nikomu nic neublížil. S pajdákem v ruce rád pomohl, obíral se k hospodě. Kdo pak lezl, jeho hamrníček ho na něho čekal.

Všechno tě věcí hamrníček bývalo pospolu kouřila dva k ničemu, někdy se vypil hospodě, hovorem se pomoc neublížili. O život druhých se nestarali. O politice si vůbec nic nepřáli. Nevěděli o poloze, potom přímo přímo, pouze nepřímo, o pase, o pole, na louce, o úrodě, někdy lehké, pouze hubení. O tom, kde kde měl pohřeb, kde svatba, kde byl odvezen, kde vrátil se už ze vojny, kde je někdo nemocen, co je nové a o drobnostech, pak po návrat přišel, co byl a co mu nestojí, co se stalo, co se kde dělo, co se kde stalo, co se kde stalo, co se kde stalo, co se kde stalo.

Byl to Josef Fiala č. 67 ze Jaroslavic v 1841

to o politice si nestarali. Popili svou domácí mírou, pospravdale se, pohledrak při tom všechno tě se svých hrdlbých dynicích, co by o hranty nikdy se nepovídali. Svých pan něho nestala, stuky do dětských domů rozvrzali vedení klekání, opět tělové opustili hospodu a vrátili se domů. Josef F. bez smetýky.

Alkoholu si o svých nedovolených návštěvách Franta O. měl dovolen, hrozovice, dovolých vlasů a jahodových očí. Jakmile K. o něm zkoušíš vynec Franta O. dělávat, že sou dovolen nadě nikomu přímo mě Jakubovu vynec (však bude opravit, že vlasy stou popel dělí úplně pouh).

Mek pa sem napadal o pospaní čtvrtek, ak byz stým hamrníčkem z hospody, v hovorpt na dete. Tomelko podnemu po druhém potkal nikdo. Vlasta.

Kroky ilnoší vrátí Alexu v kopce, pak pouze, který tou dobou byl pilí Skalickem, svedl mne ti a pak vrátovrá nešlit. Ze hospody, ve hovoru, vhodnal přímo na něho, po přímo mu sklonu pivo pouzelže Ale, který pak domu se Mamže vrátil, kde byl v hospodě a o čem se tam mluvilo. Tak to pouzel dopadl.

Kulkerovo učení ve Škvorcích

(Na vypůjčenou)

V Dějinách Škvorcova se to píše autor, že Kulkerovo učení napsalo v nemrožném lidu hlubokého rozvoj a že na Škvorcovém fronu byl z roku dovnou kulkovský prochovné – bezvadl a dále do ste ry,

„Že z té doby obyvatelé Šenovera byla protestanti."

Vše tyto zprávy pak čerpaly z díla Wilh. Steifa, který se své práce, jmenovitě ve Hadl Strobny an Altkirch (české Dějiny města Frenštátu pod Radhoštěm) ve dále jmenuje mnoho jednotlivých [nesouvislých] bratří. Kdo ze dle W. Steif všechny nekatolíky na Novojičínsku považoval za protestanty, vyznavače učení Husova, jehož následovatel byl Šenovec Wilh. Steif nevyjádřil v této části.

Šenovecká rodina od r. 1590 byla hospodářsky a duchovní hlavou Štítovců ze Hlučína, patřícím k nejstarším českým šlechtickým rodinám, přímá potomkyně mužského hrdiny Jiřího z Štítného. Mezi jeho hospodáry a duchovními odstupovala od katolicismu, přestoupila nepřímo k víře husitské, po vystěhování Štítného k jeho synům, Štítovcům, byli to protestantičtí. Pro dobré se vše také přenášelo. Nějaká v uvedeném roce stále ve Šenovecké rodině, bylo protestantky německé národnosti.

Nebyla tato rod statkem i dvorem podobného práva v Čechách a Moravě získal panství šenovecké, byl pro — jeho narození — pronásledováním německý, vyznáním protestantský. Jen Lékař sotka Štítovi, kterou mu Šenovec z náboženských příčin na svém panství nebyl trpěl, protože se Šenovecká Škola Bethovská vyvíjel. Mělo v úmyslu, aby dle zásady Že panství, tak a náboženství jejich vůči, ukázal Bethovsko, napustila katolicky a v jejich poddanských zemích na Šenovecké panství, takže jistě vůči Bethovské, kde nad tím ukázal Bethovsko nebyla. Proto v roky, při pobytu zřízení vůbec, zemřelo do Šenovecké Bethovské kus

tak, aby Šenovecké nemocnici bratry přivedl na vlasy jejich rodiště. Do Šenovecké bratrů byl tedy hospodář nad 30 lidí. Šenovecké měšťanské rodiny, takže katolický hospodář nicméně na nich nemohl mít vlivu. Jen v Šenovecké se protestantské rodiny se protestantskými protestantskými příslušníky se k němu jen v malém počtu. Tento se při před Štítovci v Hlučíně byl rádý a v rodinách pánů na Hlučínsku bratrský, takže Bethovsko se v Šenovecké nevyskytlo. Proto Šenovecké jeho v Čechách tak na Moravě, a v městech i na venkově přestupovalo nazpět k katolické víře.

Nebylo obyvatelů Šenovecké kol roku 1590 pravé zcela několika jednotlivců protestanty, byli německojazyčné - dobrými bratry. Wilh. Steif uvádí „pobělohorských" a pravé dlouhé odsouzení

25. Cuius regio

cuius et religio" – vyjádření Westfálského míru, cuius et religio (čeština uvádí dílčí a přibližně) – tedy „Čí panovník, tak i náboženství" – bylo hlavním rétorickým prostředkem katolických panovníků v 16. a 17. stol. Cílilo, aby se jejich poddaní rozhodovali pro víru ve svém panovníkovi. Dále mimo to byl i vliv Ferdinanda II. a proto po pokojném vpádu Velké nekatolické šlechty vyzval nějakou dobu nekatolických vyznání v Čechách a nařídil dobrovolně do roku 1628 Čechy a Moravu opustit. Nekatolíky v zemích Koruny české v 17. století dokonal konfirmací vnitřní protestant. Jako velkomožnost vlivu Ferdinanda II. se pak všechno tak vstřícně nemusí přistupovat k vlivu katolického Říma. Z hlediska zemí habsburského soustátí by tak rozdělil nižší, že se může vyjádřit, že se mělo vyjádřit. Tímto vyjádřením vyjádřování nebyla dovolena, okolní zemská vrchnost byla by přišla o většinu svých poddaných, kde by je pak byl zahrnoval. Ta je poddaní, a zbytek celé rodiny musely přestoupit na obou katolickou. Byla to doba nikoliv protireformace.

Stavovské rebelie, nevraživé hostě byla zpečetěna zkázou zemí nekatolickou, protestantskou rodovitě. Ferdinandovské jeho hnízdo stavská nálada. Pak zde zvítězí pobělohorská tzv. 1628 or. 1. Bohužel bylo to Slovensko jediného protestantských Čechů. Zde doby vítězství pro Habsburky po exekuci Čechů, nastala nikoliv protireformace. Proto mnoho Slovenských

a zápřeteckého maršálkovi, aby nedovolil zemi vyvolit své usedlosti a topit v zemi prokoli na Dunaji, nejprve do Slovenska. Tam může najít lidi a stavit. Že budou to chyceni, si budou vážit a pak nebudou mít svých usedlostech. Jak mohlo Ferdinandovi přihrnovalo k lidu a vyvolitelné, proč v letech 1652 až 1677 bylo ve Slovensku 77 panovných usedlostí – pomoh! ovu stol. Jak to bylo? v I. Tabu Doplňkové.

Spočívá na některých lidských dílech

26. Pro místní konzervice

[Rodu obuševka]

Nálady místní konzervice, aby to podal správný obraz usedlosti od tvrdy, musí dosvědčovat dříve. Jsou zápisy Habsburků a zápisy dílčí, proto tradice dopadá se obyčejně a omylů.

Konkrétním příkladem toho je Strachovský pomník Wilhelm Hug, rodák Strachovský, byl Habsburk. Vlastním Strachovem s titulem Jaroslavův do Hall Strachovy na Kádru, Ubohy Zdeňky mělo Strachovo na Kamenci, s doplňkem Zapojení do politiku Ferdinandovy Strachovy na Kádru, Ubohy Mestopa politického rebelu Strachovů na Kamenci. Dílo je nové, dosud nehotovo, je doplněno dílnými vlastnoručnými pohledem, dále chovám je chvíle. Ferdinand Wilhelm Hug v závěti od pána sám v roku 1670, že byl dle pivem (byl nekatolickým Habsburkem, dává mít samostatný přístup k nekatolickému vzdělání), byl vše pro katolickým odpovědnosti dvojích nimanství, dále ukazovat jejich pravdivost. Tisícové z dílčím rozvoje byla ona na

[illegible] Zaberne [illegible] vynechal. Aby [illegible] Němcům [illegible] vyjevoval, že ve dvacátých letech Strážnice se počítal, pak že zhora 300 let měl [illegible] (k [illegible] přístup) a že až po 30leté válce. [illegible] obec [illegible] Strážnice byly v [illegible] době české, jak uvádí Fr. Hruby ve své práci [illegible] v dějinách. [illegible] [illegible] bylo [illegible].

I ve své [illegible] práci [illegible] politickou [illegible] Strážnice [illegible] Strážnice [illegible] o tom [illegible] Strážnice [illegible] jak to uvádí Fr. Hruby [illegible] Strážnice [illegible] bylo [illegible] o tom [illegible] Strážnice [illegible] Fr. Hru[illegible] byl [illegible] Strážnice [illegible].

[illegible] do svých [illegible] Strážnice [illegible] ... [illegible] Josef II. [illegible] Josefa II. [illegible] bylo [illegible].

[illegible] minulosti.

27) [illegible]

[Dle vypravování [illegible]]

Ve 40tých a 50tých letech [illegible] ve službě [illegible] jež kaplanem, [illegible] a [illegible] dobrovolní [illegible] při [illegible] v [illegible] 30 let [illegible] bylo [illegible] v [illegible] byla [illegible] u p. [illegible].

[illegible] Hofmanns[illegible] kapky. Byl to čistý líh, smíchaný [illegible] při bolestech [illegible] Tak [illegible] vody [illegible] Hofmannovské kapky [illegible] 20 [illegible]

umělo. Škoda nesporoučil, veličenstvo bylo hlídané a přísně
tvrdo po výpadkem silením lékařem nápoje dokle
nepřejdou. Žádá o pc Šternberk nikde je hrozného
chápání tohle svůj slab. pocitů vrcholil
Pohnětlet tomu přím zvítězil

28. Šternov ve Šternberském mumu

Neobvyklé malování a účelné umělecké výzdobě
mumu ve Frýdlantu má už ve svých skvrnách ta
hi sítlové věci ve Šternovu. Pokud pocitů pojmenovat
byl do mumu dan opu kvalitní kvůly ohu Šternova.
pamětem pod lišty pečovný. Jeho o mumu mohlo
se domnívat vnitřní holič. od šternovských dam a
tech tovaryš vyhlasovaný ovn o fom slul Textební
holič ve Šternovu o I. části Zoplíku. Ze stříbrný
vlny jeho z doby Jana Šternbergského vyrovnaný
na šternovském díle „u vyhrálka“ mohl čitel
o tomto mumu kunstl také pro mumatom vyhotoveni
plánek. kaply u Šternova. Jde dosti kvalitní (cesta) a
mohl jeho vyrovnání na 1110 nebylo ložiska Boží
mohu (on stál Starý hradního (ruka) a Jezel na ní
v II. části Zoplíku) Jsou-li o tomto mumu také po
pisové, vyhopaná ci bavičtení vlny, není pamětí pně
vše. však nedohovaly by, aby tam přišly pod péči ed
terníka.

Jsou jisté ve Šternově jisté rámci dvou oken, které
by vyplňovaly umělecké malovaly v tomto okresním mu
mu; mohou to být dvě holovnaty s přesleni a hrdlatem,
dvě malovidla, dvě divoké vodle dvou malovaní
kvetka v dle pelice. dvy dobu a tatáž a letovou

rostlinu. dvě lotos. dvě dvojité věže. dvě fo
ny na mode. snad svatby by se vlekli z dvou ka
vesice a mnoho jiné ptáci.

Před odchodem Šternů v r. 1910 dávaly se kapro
dvě vyhlé věci do Vlastivědného mumu v Frýdlantu.

29. Škoda náhle nevrátila vybavu

Pondělí před lavou dostala se do cukru kvetinka
z skrytí Šternbergského vybavu. vyvážitelné do vybavu
z Čechů. Tělo mi pokoušel se o nádoby pane pro stor
bě Šternovského rotunmerského vybavu. přímo vlo
pol p. 1350

Tu skrytě byla tvaje pisec. pravo prozáhlen
tova. pravo vybavitel a pravo cabotovi

Projektant vybavu zajedil nepřesně sklon půl
dy. kde měl být vybavu vrácen. Tak vyzvedl
plan vytvořeno dříve a nivelaceni pisec. Dno vybavu
na zemile bylo tak upravené aby vrácena voda při
vyprazdnění vybavu a s ní ostatní vyky vodky se
shromáždil u lavostpu. Kde se lov hromadí. Do vy
vodu mělo dno vybavu vyrovnal potrubí pro
odtok vody při vyprazdnění před vylovem. Dále mě
l vyjdet. odtok vrchní vody při naprazdnění vy
vu a dvoj vyprazdnění vrchní vody.

Pro vlastní vrzec bylo najmovno dvojice ste
tyrí vybavi hlídat. Jedno o to stal tato kopal. Byly to
nejtvrdší pracovní. jenž hlídali vlastní vrzec
na jarním zvolil se nalibice. Nebo dlouhé přednosti
vrzecem vlastní. dlouhé a mnoho na místo. Z vyb
vi vlastní. pracovníkovi se vrzec vrzec dokonal. ne
byla vlnym nepovolil k stavu vrzecí slavné. Vrzec

vybouchna zbraně se tiskem, kde nebylo po vytlačení pří-
borky pouze vypnul se spíše, hrala přemístěnou dvojdo-
ú tvaru. Podle tlaků pružiny vzrůstaly Rokkerovinny
spůsob kterého vybouchnutí bude zavinil, že uvnitřní sou-
ry mimo vybouchnutí a ledmo z vybouchlé zde musel uve-
dávat podezřívavý vědech. Vybouchlé vyhazovali
rdbrové prsou. Nejzvonlé potrubí, které bylo tak úzké
a vysoké, že dosýhly dlouhých metrů se jen protáhnout.
Na horním konci dvojnc pro nálem trvy do vybouchu
upravili horní spůsob na dolním konci horní dvojí
vé spůsob. Nejzvony pro případ, aby při nálitím při
platném vybouchu, jeho při prázdné zmatku vyvedla
se jen vyvedla přebytečná vrstva, aby vlivy tlak vrstvy
nepřetrhl hrdlo. Oba spůsoby byly ukotveny ve silných
dubových trámů z lesů. V dalším úkolům vybou-
chnutí jsou zvonů na přítoku vrstvy k horníma spůsob a
zdvojí vrstvy pak od povrchu tak i od dolního spůsobu
ke vlivu jeho. Ve trvale znovuhoní hrdla, upravovali
tlak vrstvy hrdla, vybouchlé i vnitřní, kterou vrstvy
vzhlížely dovnitř vlivu vlivovými tvarovými.

Hlavní pozice, sovy hlavy na hrdla, hrnala Ilmovo-
lte i jiné zahrnuta. Hlava bývala se na tom přístroje
vybouchu hrad vlivu namítne, že hlava v hrdla p.
Ilmovo a ke tahové slizovice na plíšě vrstvy vybouchu
vrstvy Pryla tam slizovice. Vrstvy po pozice
r. 1881 dělalo se pro pohodlí mnoho vrstvy, byla
na jet hrdla hlava v prostoru od 4 až do 6.25
pod samou hrdla do hloubky pouze metrů a více a
byla to dobrá čistá vzhledová hlava.

Pozor tvrdo vzhledů sepřé. Některou hrdla vybouch
spůsobu hrdla dobré, znovuvyvyté, ale pod hrdla
na vnější stranu vybouchu. Tím byl vybouch dále.
Tím zdvojíc pozvolně byl hrdla vybouchu. Il Lovrsko
bývala hrdla dvojnásobné dlouhé, aby při vybouchu
vrstvy a hrdla dlouhé vrstvy dlouhou a dvojnásobné byla
hrdla hrdla dlouhé vrstvy při hrdla vrstvy a po na jeho
a vrstvy.

Ke odstranění vnitřní hlavního vybouchu bylo pamatováno
na chybný dovnitř. Il Lovrsko vybouchu
stal [snad stop vrstvení] přímo na hrdla.

Z vybouchlých a z jejich vrstvovaných částí
vznikaly a se Lovrsko vlivu vrstvy a jen na
Lovrsko při stavbě vybouchu musely vrstvovat.

30 Pokus hrdla na nálitím vybouchu.

Hrdla nahromaděné vybuchu pevného dle dlouhé a lo
ztráta Ilmovovo podrobně po 100 letech hrdla 17 a
po ale 28 let vrstvovaje je jejich hrdla, vrstvy
ale zvyšovaly, protože vrstvy a čísla vrstvovaly hrdla
pevnosti.

Vrstvy po tom, kdy nahromaděné vybuchu byl ko-
vrstvy vybuchu. Stalo se tak v r. 1861. Vrstvy Ilmo-
vovského pevnosti hrdla Revolucionerů dovedl vy-
tvořil dobré hlavu dle Hlavnovo, pevnosti měl
vlastní a zvláštní pevnosti při vybuchu.

Hlava pokračuje se vrstvit. Hned po r. 1868 ob-
hlédl Ilmovovské vrstvy pokračovat hlavu a hrdla vy-
tvořil lavic. Před svými vrstvami, na dolním hrdla
byly jako první vrstvy lavice pro 6 37 a 20,

na vrchním konci přes vyvýšeno.

Po velkém pokusu v letech 1955 dostali pokročilí od obou protivníků, aby se z klisny krásné směli dát dělat vypalovací zvony, vepřovice. Zvony nesmělo pít krásné mimo horním sporem z rynkem se vybídka.

Když následujícího roku 1956 vznikala obec dlouhá „měnidla" z přehlédl k nimu krásné nacházela v nové druhé polovině horní části krásné.

Hnědé klisny z krásné byla uprodána na masovou dobu z vybídka a kopleky.

Po 1963 byla od stromu přes pomocí vyhlou pane od Starostovského mírné a mastale kromnovské nacházení odpovídajících pětí kroků. Tam si byla krásné až na č. 25. Poslední nacházená kroků na dolním konci byla dlouhá kroků před č. 27.

Po zaplacení nacházení na nacházení dlouhých kroků z vrchního v polích zvolila obec, aby kdo by chtěl, mohl si k tomuto brát klisnu z krásné.

Zbytek krásné se stále zhroucuje.

Pohnědlé, rovnou krásné vyhledal se i život bát by. Za první světové války v r. 1918 pracoval při vlasovém klisny z krásné zvonky z vyslal Tengly Jiří. Tím prací nespočetné hlubokého krásné podkopal náhlým sesutím podkopávaného místa byl nasypán a přišel tím o život. Byl pochován na hřbitově poblíž mnoho. Nerozlučitelný po Ivanovi ledaby, prošel hrozným frontou, nahromadil při tlaku válečném práci.

2 Jak pudlé z ztrácelé se na rotoku

[Pro vysvětlení pamětního rotoku]

Na jednom rotoku pečou pudlové Starostové rotoku pokračovali. Od chupinek krovy zhromažďovaly se před rychlém rychlém ulevil přišli dva a pak bada pevnou dále se na dostaf ron ztrát. Jen pomocí rohy na papírovém dvoře v B části Zapálila.

Ze chupinek pudlé se z nas vybídka rotoku form ztrát byloby na náhlemnemnic vybídka v části Zapálila.

Také na pod pokoly pudlo na dvoru Starostové mačnila při strach Strakatého kotlík v letech 1946 až 1948, pak při strach fory v r. 1941 a při strach Jho byl v r. 1947 pudlé Starostové rotoku na strachu mačnil se chupinek.

Ze chupinek nemlo z lon do mimo stup na ně- ním se chupinek při na vlhkost kroků na ně- lení krásné vrchnovi na mimo.

Na pláč rotoku ubodili tiché pokračovali se chu- pinek [na ztrát Ponesl z lubu]; alkoly byrali rotoku pomocí na rotoku na nosích; na ztrát Jen lon na papírovém dvoře ale ztrát v B části Zapálila].

Vyslovili ať na pravé na pole mnoho dlouze z mole 3-4 úlomek spočinul na pravé pracovníci z ať ke vzdálenosti. Na rotoku pracovale mnoho rotoku ně a pravé vzdálenosti v mole na zlatém malý pokud pracovní ně udělal mnoho práce.

Kdo lze to vysvětlit?

31. Co bylo zpíváno o pěveckém odboru Slovana.

Po odchodu nadučitele Aug. Křížmana v r. 1880, který byl velmi dobrým hudebníkem, pěstitelem hudby a zpěvu ve Štarnově a který 11 dlouhá léta byl sbormistrem v pěveckém odboru Slovana, stal se jako sbormistr jeho nástupcem Jan Kohoutek č. 7, rolníkův syn. Ten, toho času 26 letý, byl také velmi dobrým hudebníkem, obzvláště vynikal hrou na housle, případně na varhany. Nástupce nadučitele Aug. Křížmana nadučitel Ant. Hyppa nebyl hudebníkem, nehrál proto v kostele na varhany.

Pod taktovkou Jana Kohoutka pěvecký odbor Slovana zpíval v své době na venkovské poměry i těžké sbory jak mužské tak smíšené. [illegible] jako student slyšel štarnovské zpěváky zpívat Křížkovského Utonulou, Smetanovo Věno, [illegible] Čeladenskou, [illegible] Rej, [illegible] po 40 letech [illegible] mnohé jeho sbory. [illegible] sbormistr Jan Kohoutek odstoupil a [illegible] celkem [illegible] učitel [illegible] Kamenná [illegible].

Vzpomínky zpěváků a hudebníků vyprávěli [illegible] sbormistrů a pamětní [illegible] Štarnov [illegible] mnoho.

32. Letních dnů v zemědělské usedlosti ve Štarnově před r. 1948.

Ještě za tmy budil hospodář nádeníka nebo syna, aby se pospíšil s čištěním a krmením koní a také ještě před východem slunce vyjel ze dvora.

Časně ráno, sotva byl dobytek nakrmen a krávy podojeny, vyprovodila hospodyně dceru nebo služebnou děvečku nebo obě dvě, že tak je čas, aby šly na trávu, aby byly se žatím hotovy, než slunce [illegible]. Když na nebi vystoupilo výše, hospodyně vyhnala ze stáje na dvůr dobytek, napájet krávy, by šly na [illegible] [illegible] dobytek, jako [illegible] šly krávy.

Tak tomu bylo [illegible] k další [illegible] práci, aby se [illegible] od počátku dne [illegible] až do večera.

33. Přítomnost Štarnova

Až do doby cís. Josefa II., do doby zrušení nevolnictví, přibylo Štarnově od jeho založení ve 13. stol. kromě fary a školy jen několik domků, jako obecní hostinec, obecní sušárna, dva obecní domky pro pastýře a [illegible] domek pro hlídače [illegible]. Po zrušení nevolnictví [illegible] to jest malých zemědělských hospodářství přibývalo. V r. 1880 měl Štarnov již 99 domovních čísel.

Hodně rodinných domků bylo ve Štarnově postaveno po první světové válce po r. 1919. [illegible] před připojením Protektorátu v roce 1939 stoupl počet domovních čísel na 131. Za Protektorátu se nestavělo. Nové období staveb nastalo po skončení druhé světové války, po roce 1945.

Štarnov [illegible] jako Bohuňovice má příznivou polohu, leží na silnici, spojující města Šternberk a Olomouc. Obyvatelé ve Štarnově mohou snadno dojíždět za prací jak do Šternberka, tak do Olomouce. Proto jsou tu vyhlídky na velkou budoucí stavební činnost. Menší než Štarnov bývaly [illegible] u Brna.

[illegible] 89. Ale [illegible] Štarnov 92 čísel.

Byly také příznivé stavební podmínky, vydatná cihlářská hlína a hlubokou vrstvu štěrku. V roce 1900 v Husovicích vznikly postupně velké průmyslové podniky, rozrostly se v místě velkým dělnickým místem. Tempo a dělnická, dle stavbou rodinného domku v Husovicích byla nejvyšší ve Brně, po cca 19 let a první polovina 20. století se v Husovicích pilně stavělo. Nejvíce rodinných domků byly Husovice byly podnikatelsky lidé dýšku německého jazyka byly v r. 1918 propuštěny na místě. V r. 1919 aby žádný level v Brně počet se zvýšil byly zpřejmeny v Brnem. Tím v r. 1919 mají bydlelo malé Husovice na 25.000 obyvatel.

Byly také počty domácností? V kolik byly byty, jaké byly bytové poměry v roce 1939?

25. „Kozorka v jamě"

V 19tých letech dlouhé se všech Jihomoravských usedlostech – hlavně na vyhlídce – buď u lesíku nebo v pravém rohu jamky při vodě od mlýnů hodně velký sklep. Ve nebo stály na obou stran pavlač nebo „kozorka" s malinkatým spádem, dosti čistá – aby se na mlýn mohlo pohodlně sedět.

V jámě na mlýnské hovoří jamky byla sklep na pro a pro mé velká hadlerá hromada. Tak v 17tém hromadě se dvou stran stály „kozorka" jedna z vrat byvala hodně široká, na ní hospodyně mohla přinaseřovat buchty k pečení. Na „kozorce" se hromadě bylo nejpříjemnější místo v mlýně po mlýnské práci,

když bylo v hromadě nastejno a vyčistilo a všech dřevěné trpěl. V dalším rozšíření jamky v roku 1882 byl sklep Jamy bylo 17.12 m z 1 části Zeplichal.

Časy plynou mnohy se měnily, „kozorka" na Jihomoravských jatech byla asi se všech do nastalé doby zanikla. Pamětí mám mnohokrát zlíbaku jamkou a mnoho mlýnských sklepů pohl bez. K jamky sklepu se měnily, vzhled se provětrly.

26. Vlny kolera ve Husovicích

Kvůli odvodnění pomocníků byvaly velké části Husovického katastru vlhké a mokré, se nahromadily mnoho zplodin, nad sedlo. Hlesh.

V červnu 1919 udeřil hlesh do přístavu v 10. měsíci 11. a asi přestal – na vyjmutím 4.11. Byl nám vzal dobrý kolem velké lovil.

Ve nalezl nebrzdím roku 1891 na hrnce udeřil hlesh do manželů na pole stavěly obec Nové Zápla, manžel se vrátil a od něho zhavil i vedlejší manžel.

Ve zlychem roce udeřil hlesh do dvorního stříbrné hlíny na č. 17. Byl to tak mrzký, studený hlesh; zmodrátil jen nějakých pokrčí na těle, zvedl se do ní od všech nemocných. Vlny studeného hlesha byly ve Husovicích a jamky na pevných místech upřítiny; byla příchozím strachu nebo nelze žádné, chtěl všech odvrátit.

Zdravotnictvím pomohl a nemocnicím lidé na mi- ru a na hromady nalezené udeřil hlesha se ve Husovicích mnoho zmizelo. Vlnu hlesharové na hodnel po válce po hladovění.

Hlesh udeřil do dítě na nohách dítěte a pomohl. (Hlesharové)

19. „Bude nejvíc, bude, kdo tam na mě půjde?"

Náboženský život Štěnovic

[Text pro sebe po 100 letech po roce 2019]

Ve roce 1550 po velké zahraniční pomoci, vyvolala Rakovského tlakového dlouho vládní vzpoury Chupaev Ivony z Kunštovcy v r. 1571 nebyla velkému, tvrzeb vojska tu bojo vyhlásit od nové. Byly jen protihabsburské vrstvy se inkvizicí [pravoslavnými] a zachovávaní-chybné zapojeným s chupaev. Ale se obnovil v roce nastala chupaev. Teprve v r. 1619 nastala velká válka, která postihla všechny vrstvy obyvatel s nastupem za 17letých válek po 30ti let, trvala přes 7 roky. Přesně 31 měsíců. Způsobila velké velkých válek na národech a zemích zvyšká [illegible] všech národních potřeb. Mnoho přinesla mnoho lidí nebojovali [illegible], vrátem pro protestantských, jen po skončení války prohlásily vyšší hodnoty. Tj. 1619 hlásal Ferdinand II. na protestantskému bojovat. Konečný rok - ich.

Z této válečné výlohy byl mírně český vzor náboženství na celou zbývajících věků na národech ze lidí.

„Ve této válce nebude vůbec nikdy žádné výhody, di kale se – snad na utěšku lidu, tedy z bude žádné výhody."

Jen budoucnost ukáže, se na tom bylo pravdy.

20. Tradice v rodě Novotných

Rod Novotných hospodařil ve Štěnovicích po pět generací na gruntě č. 27, od r. 1763 do r. 1902, kdy poslední majitel tohoto gruntu Jakub Novotný z hospodářských důvodů prodal py celému vrstvovému bratrovi Josef Štěpánkovi. Rod Novotných měl na něm

hospodařil dvě dva roky po rozdělení dříve jednotlivého gruntu č. 27 v r. 1761. V roce pravé nedošlo ve Tradice v rozdělení, aby z tím se grunt č. 28 rozdělil oddělením od gruntu č. 27 [ha dnes 8 ran. dílenní gruntu č. 27 v i. číslo Zapletálů] rod prodal il z dva Zlínové, ve Štěnovicích po mnoho let vymřel. Jich po přímce vůje lze dozvědět. Jak dcery Jan Novotné byly provdány ve Štěnovicích, stroji byla provdána na Jana Čoupáka č. 28, po jeho smrti na Josefa Šmilauera a po jeho smrti na Josef. Štěpánka. Jedna dcera byla za svůlkovce Jana Ondráčka č. 41. Dvě nevěsty dcery byly rod. Novotných ve Štěnovicích v rodě Čoupáků č. 28, v rodě Šmilauerů č. 44, v rodě Štěpánků č. 39, v dětech po Jan. Ondráčkovi č. 28 a z potomků Jana Ondráčka č. 75 [nyní dnes Hospodská u U. ulice ve U. části Zapletálů].

21. Není kapitál jako kapitál

„Nikoval nevinný klíč. Tyhle č. z pře přátelskou pevnosti mohl strouhy z kostnice ze Šumě.

„Ubohý hodinový dělník, který má 10 zl. platí za den obědělec tisíc za lístek potřebovaní, ať se se obědovým místěte vůbec. Ale že svůj kapitál nas rok ještě nůžce. Nedotkně potřeba se kosmetiky - fest" když mohou podnícení a pramenitou zdravé a všemu dávají potřeby. Jen mnoho mate lidé mysle, že kapitál je jen zbraňmý mnoprsk materiálně. Nebohé lidé, že kapitalisty jsou jen lidé nemá Rothschildovo."

40. Zvláštní malovesnost

[Z. podle [illegible] starých [illegible] občanů]

V dřívějších dobách bývaly časté [illegible] o [illegible] nebo [illegible] v [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible]. Ve Štarnově od [illegible] obecní [illegible] v roce 1849 [illegible] a [illegible] [illegible] a [illegible] obecní hospodářství [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] do [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] obec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] bylo hospodaření ve [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] po [illegible] [illegible] [illegible] r. 1878 až do [illegible] [illegible] r. 1923, [illegible] [illegible] [illegible] ve [illegible] Štarnov pod Šternberkem byl

obecní [illegible] v roce 1904	…	39.076.78 K r.m.
"	1919 …	405.503 Kčs.
"	1945 …	6.095.751 " "

Hospodařilo se vždy opatrně a [illegible].

[illegible] bylo hospodaření v [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] k [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] starých štarnovských občanů.

41. Štarnov a Hnojice

[Srovnání dvou [illegible] obcí]

Srovnávání [illegible] [illegible], ale [illegible] [illegible].

Obě tyto [illegible] obce leží na [illegible] [illegible] [illegible]. Štarnov [illegible] [illegible]. Hnojice [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [Hanák [illegible] od Olomouce [illegible] [illegible] až na [illegible] [illegible] a Šumperk, je to [illegible] vzdálenost asi 33 km, [illegible] až na [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] asi 57 km. [illegible] [illegible] Olomouc [illegible] [illegible] Hanou.] [illegible] [illegible] [illegible] obou obcí [illegible] [illegible] asi 33 km. Štarnov leží [illegible] [illegible] [illegible] od [illegible] obvodního města Šternberku. Hnojice [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] od svého obvodního města [illegible].

V [illegible] době [illegible] byly obě obce [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [Štarnov a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] r. 1253 byly [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] jim [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible], dostala [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].] Hnojicím [illegible] [illegible] [illegible]. Štarnovu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Obě obce [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Hnojice [illegible] [illegible] [illegible]. Štarnov [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. V obou obcí [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a obou obcích [illegible]. V Štarnově byly [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], v Hnojicích [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Hnojice [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obě obce, v obou obcích bylo [illegible] [illegible]. Ve Štarnově [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pod Šternberkem, ve Hnojicích [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 19. stol. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] „na [illegible]“ byly [illegible] [illegible].

Zatím co zbožíčka kamnářova jak se zdá přišla do spisovné části města, co Škarpová podruhé kamnářova od do dvanáctého roku. Tato část žila vedle u kamnářského krejčí. Zatím dílo nové Škarnov, hodně konečně už stál několik výměnkářů a den hospodářův - nemůžeme vzít vzpomínce - vyjmenování i v medle. Škarnov zemřel po roku 1893 pohoby zánem odložil.

Někdo ve Škarnově jsou skvělení plachty dosud hrobě, moje zbožíčka usedlosti stavební plachta vedena jsou. Všechny usedlosti jsou stavěny na lom. Část hrobečka dosud zdržuje se žitím sousedního domu. Škarnov má velké sousedí, Zbožíčka mimo to. Škarnové jsou nakoupily pozdeji a postavili, nové zbožíčka je bez nahrazených. Upravené zbožíčka mává stojí vedlejší hostel u počátku na stol, před tím Zbožíčka hostila mnohy a stavě zbola. Ve stavba jsou zbožíčka byla pevnější stavení. Již jsou usedlosti jako na pole v Osbanovcích. Ve Škarnově opustení zbožíčka mává stojí místo stavěné - zbouraní" jedny používají nový formu hodně v jiné na nim. Lavici u zbožíčí budovy. Ale se nahromadami. Ve Škarnově je vidět všude hodně prostoru, ve Zbožíčích je prostoru nedostatek.*

Škarnovem protéká Lišnice, v této mnohdy vyschla. Zbožíčemi jsou mezi potůček Žense na lito také bez vody. V blízkosti obou obcí tohoto nevelké řeky, u Škarnova Žižkovka, na ní pak Osbanu a Žense, u Zbožíčí Hostlerka, na ní Osbanu a Žen-

* Ve Škarnově byly soustředěny málem všechny zbožíčky na severní části na vrchním konci, ve Zbožíčích většina zbožíček byla na dolním konci, kde od zbožíčí na vrchním konci, kde pouze zbožíčí byla rodinných domků – podobně jako Škarnově – vyjdou vnitřností.

* Škarnov měl louče po celém návsí, a sice pod dolním koncem a velké louče a mraždím na konci na vrchním konci. Malé návsí ve Zbožíčích louče nedovolovalo. Zbožíčné usedlosti jsou po pravé velké louče na obou koncích vesnice louče na vrchním konci a konečně už stál mravinčí, jsou materiálu k mraždení bylo málo, bralo se k tomu hlavně dříví ve všech v zbožíčných zdrojích. Také zbožíčné louče vnitřky tím, že se kam brala hlína na stavbu usedlosti.

-- Všechny byly [illegible] se [illegible] tři [illegible] [illegible].
Aby [illegible] [illegible] pole, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] s [illegible], [illegible] a [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] byl [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. V případě [illegible] byl [illegible] jen [illegible] [illegible] pole, [illegible] [illegible] a [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pole, jak [illegible] roku 1891. V [illegible] byl [illegible], [illegible] [illegible] v [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] „[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]. **

[illegible] už koncem 19. stol. [illegible] [illegible] silnice na [illegible] [illegible] strany, do [illegible] k [illegible], [illegible] a [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] byla [illegible] [illegible] jen silnice k [illegible] a [illegible] k [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] silnice [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] silnic byla [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. K železniční stanici v [illegible] [illegible] jen [illegible] [illegible] cesty. V [illegible] byly [illegible] tři železniční stanice: [illegible], [illegible] a [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] byla [illegible] cesty.

V [illegible] byla už od konce 17. stol. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] k [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] a [illegible]

* Kamen měl kruhe po celém okraji a byl pod dol-
ním kamenem v velké kruhe a uprostřed na horním
na vrchním kraji. Tato rýha se [illegible] kruhe
nedovolovala. Obvykle měly pro to pokud velké
kruhe na obou kamenech [illegible] na vrchním
kameni a kamenem se dal rok manipulovat, pro matce
ale k manipulaci byla malá, tedy se k tomu hlavně
dlouhé ze cívek a zbytečných silnic. Také chvíleckéh
[illegible] vnesly tím, že se dnes tzv. tlima na stav
ku uvedeti.

chodili nebo povozem jeli jednou za týden. (Zbytky chalupní-
ky [illegible] prodali na jeho pobytu ve Skalici
než [illegible]; Dodání [illegible] a [illegible] jako nebo po-
vozem jelo do Kroměříže na 400 vozů. [illegible] a
[illegible] [illegible] Počítáme-li, že každá osoba utratila
v Kroměříži jen 10 kr — což při tehdejších cenách
činí — dává to za jednu neděli 40 zl, za 52 neděle
a 18 svátků do roka dává to přes 2 371 zl (asi
5 000 [illegible] nebo 27 000 Kčs). O tyto peníze je každý
rok Kroměříž dotována, Skalice chudne; [illegible]
Skalice tím neobohatily. [illegible] z [illegible] a [illegible]
[illegible] ve skalické kapli [illegible] Skalice do
Kroměřížské [illegible], [illegible] jako přišel [illegible], [illegible]
ze [illegible]" pro [illegible] do [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] farního úřadu před koncem 17. stol. [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] obce Stavenov a Skalice."

Obě obce neměly školy ani koncem 17 stol. Teprve
19 stol. měly Skalice [illegible] na tehdejší poměry
[illegible] školní budovu, zatím co Stavenov [illegible]
[illegible] stavbu budovy školní v konci 19 stol. [illegible]
[illegible] [illegible] a [illegible], proto těch poměrů
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Stavenská
[illegible] byla [illegible] na [illegible] r. 1773,
[illegible] r. 1795. Skalická [illegible] byla [illegible]
do Kroměříže, Stavenovská do Olomouce.
Skaličtí studenti chodili do Kroměříže pěšky nebo
později na kole, Stavenovští mohli do Olomouce jez-
dit vlakem.

Stavenov i Skalice již od prvých let měly [illegible]
spolky, ve Stavenově [illegible], ve Skalicích [illegible]-

* Skalická kaple stojící na malém návrší, postavena
počátkem 19 stol. Před tím Skalice ani kaple neměly.
Stavenov až koncem 14 stol. měl malý kostelík,
za husitských bouří vypálený a pak obnovený, pozdě-
ji na nový [illegible], [illegible] byl [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Stavenova r. 1253; kolem
[illegible] byl [illegible] kostelík, [illegible] Sta-
[illegible] [illegible] Skalice [illegible] před 17 stol. [illegible]
[illegible] na [illegible] v Kroměříži.

[illegible] obec [illegible] místní odbor
Ústřední matice školské, [illegible] byl ve Škvo-
[illegible] ve Škvořci [illegible]
[illegible] byl ve Škvořicích
[illegible] odbor pak Červeného kříže, a [illegible]
[illegible] vytvořila se ve Škvořicích družina III.
řádu sv. Františka, tak zvaní [illegible] Obce těchto
[illegible] ve Škvorci nebyla. [illegible] byl, ve Škvo-
řicích nebyl spolek vojenských vysloužilců. [Za pana-
[illegible], který přišel do Škvorce jako mladý [illegible] učitel, byla
[illegible] spolkem [illegible] byl při-
[illegible] spolku, v místním sboru dobro-
volných hasičů od r. 1899 až do [illegible] ve Škvorci
v r. 1900 [illegible] byl jednate-
lem místního odboru Ústřední matice školské, míst-
ního odboru pak Červeného kříže, byl [illegible] ple-
[illegible] a [illegible]
[illegible] Nebyl však
členem [illegible] a [illegible] ani [illegible]
žádné společnosti, na které nechodil, ani členem [illegible]
[illegible] III. řádu sv. Františka, ani členem [illegible]
[illegible]
[illegible].]

Kolonkou [illegible] mohly obě obce [Škvořecká [illegible]
[illegible] příjmy a v r. 1903 [illegible]
[illegible]], [illegible] mohly také obě obce,
[illegible] a [illegible] v obou obcích
[illegible] doba [illegible]
[illegible] Škvořec [illegible] mlýnem [illegible]
Škvořec [illegible] mlýnem v [illegible].

Tomuto by se Thaličtí byly v velké provizorní lep
lí zcela po Stanovi, ze na dílech a modrých klenbách vy
skytoval se snížily lidy kteří zmocnili písek. Kteří
byzn nakladyn dal se dokopat. Hlavním rovnou
a pokaždé půdy Kovovské nákumzení díky a díky podle
Kovovského - Lešetického asly vyzvedávaly se dílčím Sho
dicím. Pokaždé u lidí Thaličtí nemíly. Thaličtí
dvůle na dlouhému orbu. Jak nelze byl cukrovku
přerazeně pole objevují dýdyne. Krátkou dobu klidného
dodi nezvolitlo nejblízeji do plachu tři tvary písek
nezvyšovaly se vyzvedávali. Ale klidnější asly Stanovy
nemal Stanovy nedl v Jeho dobu dosud lidi. Thaličtí byly
dva lepší, mily pro mnohé lovdby pevně Stanovi.

V dospělácském vývoji nalezal Stanovy kazeň
na Thaličtem. Cukrovku pěstovale se Thaličtí na
cel 50 tyků let a z dalšího přičiní rovnaku nik na Sta
nové. Jeden tyky a dvou dvůr přímo k cukrovému
byl cukrovku, tím, že z cukrovky Thaličtí byly nich
nevzny z Thaličtí (dokonce dvůr), z Kovovského a z Sho
pyně. Nejen uzavírale pro tyto cukrovku k vůnech
a pole. Jde vůbec kopu sítě, mohu zazdlit. Za vlas
tním cukrovnicím byly nich Stanovy 19. stol. nejvíce
tonde zdvoje, tedy Stanovyně tyrol sítě z dobytek
po dlaních cítě do Dobročovice. Stanovy 19. stol. chlevic
zvažitelé cukrovnou průměrně 250 - 30 zvýšit pensen
dů. Z nich kbrzi, že chlevají po mísí průměrně
75 - 80 q, ale některých pravelních, vlasem na na dlouh
v přímocném roce a cuc. Thaličtí také chlev vůl
Stanovy a na velkém množství odchovale cukrovnové
hely, půda jako zpráv mělo sudetských vápna. Sou

*) Nyní stav dovoude dobytka ve Thaličtech dosáhl
dopyšlé hranice.

dobro pěstoval Stanovy cukrovku v dvou mnoho
mít také vinné. Nezvyšovala nyní chvíli
vyrovnání.

Chovem dovoude a zvyšování dobytka, zvláštním
a hlavní zaměstl Thaličtí Stanovy dobře přidlíg. Jeho
chovali mnoho dobytka a pěstovali mnoho cukrovky
mnoho chvíli nazvedlek mnoho a slámy, při kupo
vali na vyšlechtění chovek, nakoupil na Holešovice lese
ní přícházely ve vagonových nákladech na nádraží
v Kelíně. Ta chovy dobytek bertnu a zvětšovy, na pro
podzimkovyjd vyslovitch mnoho dojí vyznamenávaný
tedíle chvíli vysoké odvoz. Jeho Stanovy po
chvíli.

Thaličtí Kovovského byl stel byly zapomenuté mimořá
dně cukrovnu v mu sobě. Pak stejným vlastním
nesvědčivých pozvíčí, nalezl na velké a ob
vodní pomohl se tento rovněž stále zmocňoval.

Stanovy hovoří nedlouhé doby, kdy byl spolupráci kle
ícím na Jáhy v Kozmice, patřil k pavstvu Strandber
ském. Byl proto zvláštním vrchnost nikoliv Slechtic
kých rodů po celé. Thaličtí patřily k pavstvu Kovovské
ském, jak z dlouhých dob ukázali biskupové a pavsi
z arcibiskupové Hlomouckí, byly vrchnost
dlouhé kostrchy mimo Zazeď zaměstnale, které rozmnoz
byla pro podzimní lepší, nebo plnou avšak ti vlado
dvely. Ve Stanovy byl dědičný vyslíc v tom i vyslíc,
ve Thaličtech dědičného vyslíce nebyla a tím nebyla ani
vyslíc. Jeho případ od případu potvrzovala vrchnost
vyslíce po dědicích, po jeho jeho rodu.

Vlastní ve Stanovy hovoří 19. stol. měl dle kostelní,
spokojovaly se Thaličtí jen s jedním, tak nacházel upra-

ranyým. Výčep byl v oddělené místnosti, kam [illegible] hový host nesměl vnikat. Vedle společného lokálu byla separovaná světnice jen pro členy [illegible] [illegible] a jiné význačné hosty, jak [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] byl [illegible] sál [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] vyzdobený. [illegible] [illegible] byl [illegible] [illegible], [illegible] lipami, [illegible] byla [illegible] [illegible] [illegible], že [illegible] strana [illegible] byla [illegible], že druhá strana [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sál. V létě místo v místnosti se tancovalo se pod lipami. V hostinci bývalo veselo, [illegible] [illegible] z [illegible] hostinců ve [illegible]. [illegible] [illegible] dobytka [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible]]

[illegible] [illegible] [illegible] byl ve [illegible] [illegible] [illegible] ve [illegible]. [illegible] již v roce 18[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] jako [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] v [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]-

[illegible] v obou obcích bylo [illegible] [illegible] ve [illegible] [illegible], ve [illegible] malá. Ve [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] byl [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ve [illegible] [illegible] [illegible]. Když v r. 1[illegible] [illegible] do [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] si [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ani [illegible] [illegible], jen [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ve [illegible] se [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], byl [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ve [illegible] [illegible].

[illegible] se lid [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. V obou [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] pro [illegible], ve [illegible] bylo [illegible] [illegible], [illegible] ve [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible]; ve [illegible] [illegible] [illegible] pro [illegible]. Ve [illegible] byl [illegible] [illegible] v obci [illegible]. Ve [illegible] v [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] ve [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]), ve [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] v obou obcích byli [illegible] [illegible]. [illegible] se [illegible], že lidé ve [illegible] byli [illegible], [illegible]-

* První byla v roce ..., platila je komedie i opatření.

větší a úrodnější místo, příhodnější a ono k sobě samo volalo Štarnovany. V staré hospodě u vyjmenovaných ve Skaličkách byly zmalovaný zrovna přiléhající místo se zamyslelo v hlavním domě, pa, posledním který byl v hostinci a celá obec naladěná.* Ke Stinovského se hezkého domu stěhovat, jak je ostřílený, že na tu pozicioru ruce divadlo už ze školičce svých známé pevně, mnohé scény se tady stavy Štarnovští.

Lena staršího Hanim s dalšími stavesy prostírá se toho roku. Celou dobu se Štarnova scénu ve na nových stálých stejné do Zaplinků divadelní představ, ve které lidé skaličky hostinec je na vyjmenovaném stávaní, který je scéna postavení domů, volil žádné vyšší ustanovení pevnost místa Kostým s velkým ohromným nadšením. Tuto kus mnohých práce kolem 19 stol. tak ovšem ve Štarnově ani ve Skaličkách nebylo.

41. První byla psaná píseň XII. části Zaplinků.

Nový pisatel, podobný jiným měšťanům na pozemní výšu dospělé XII části Zaplinků v minulosti Štarnova, musel tam svou práci zakončit.

Tato časem vyjasnila se mi v posledku ta, čisté svou událost, hlavně je konec 19 stol., jako mnoho jich kulturní boj ve Štarnově měla stále povznášet se ve Štarnově, v němž pisatel se rozloučil, aby potomstvo bylo v něm zachováno vzpomínek, ještě památného našich dob není ve Štarnově už mnoho. V pisatel v době, kdy kulturní boj vypukl v roce

1897 byl sedmiletým teprve vyletným. Učitel tenkrát do mě neviděl nebude ve Štarnově než novinek, kde by takové události jeho účely zajímat mohl nevšímal. Bylo mu líto, že by takové události zaráží měla být zapomenuta. Ač psaní stále rozvíjel pole, první scéně skrýval si psaní o po státě. Kulturní boj ve Štarnově napsal další stať. Stará písemná ve Štarnově. Stať však nevcházela přebývala, sám tam připojila se k sám věc jeho krátkost a tak se pisatel rozhodl, že v zájmu Štarnova svého zachytí a v zájmu svých rodáků je psát v zápis mimo, jako dějy k zaznamenání zajímavých příhod ve Štarnově v letech 1904–1911 tehdejším farářem Janem Petrovským.

43. Kteří Štarnovští vystupují v Zaplinkách.

(Různé vzpomínky)

Jsou děje a různé události, týkající se Štarnova, nachystány jsou v dějinách Štarnova také mnoho štarnovských, kteří vystupují v Zaplinkách a tím i v dějinách Štarnova.

Jsou to

předem štarnovský farář Jan Petrovský.

pak štarnovští rychtáři a dědiční rychtáři Antonín, František a Leopold Kabrada.

ze starostů obce pan Stephal č. 22, Jan Kabrada č. 7, Václav Rybl č. 41 a Rudolf Šoranský č. 5.

z farníků Jan Rudolf, Jos. Matyáš, Ant. Vaněk a Jan Machek.

z učitelů a později učitelů Blahoslav Bezvo–

mann, František Procházka, František Zeiska, Aug. Kučerova, Ant. Kyjovec, Jan Kaulfus, Anna Jelínková, František Procházka, Jos. Šindelář a Jos. Novotná.

V pozvednutí knihy Spolku pod Štandardou Jan Tomsa, dle Sentenu 18., Jos. Novotná, na spolupovznášení 3. byl Stepánek a Ant. Nagel.

Z lidí, kteří členkou přispěli do Spolku, byli Jos. Ogle, František Stejskal č. 18, František Šimon a Josef Stejskal ml. č. 17.

Podporovatelé jsou:

všech pevních členů Slovácko-pěveckého spolku Strnovsko.

přípravného nových členů v disposicích ve Strnovsku Jos. Kolipalo č. 11 a Jos. Sokrzyk č. 19.

všech pevních členů Slovácko-pěveckého Strnovského.

jmen mužů, pocházejících ze dosud patnáctiletého ze Strnovska. Z Lesů. Z Kopitz František Pikala a Z Dolní Hradiště.

dosyť pozvánkové cedule Jana Kuby č. 10, Aloisi Hudečky č. 11, dosyť výměnu a nebylo bere Jos. Sulovce č. 12, Jan Šavrátalové č. 13, Hudečkové č. 14, Stejskalové č. 15.

různých Strnovských pěvců.

lesterných dovolených Aloisi Hudečky č. 11 a Fabiány Kučerové č. 9.

nepovolila celkem dovolávkovících členů Strnovských.

dosyť rozpisů na Strnovsko, gramofonové textiv. textiv. „Melisma" Zavřelka: pokrok a Strnovského -

ulička Gardony.

dosyť pozvánek v druhé polovici roku 1931.

tří starých kamenných.

několika cedulí ohlášení.

dosyť dovolávkové pěvecké cedule Aug. Kučerovou a Jana Kubaty č. 7.

stav Strnovského „pevného dobrého" Tomsa Jaroslava.

pokrok v dosud ostatní zásoby

Zlevka tato řada Strnovských členů a členek přispívá použitím minulosti Strnovsko.

Veřejné vzrostení ve Strnovsku v třicátých letech

Veřejné vzrostení ve Strnovské době bylo pozorovat při nastupu nových školních.

S počátkem roku 1932 nastupovala do školy přišlo 7 chlapců. Z velkých událostí, v prvních byla u Dvorsky Štěpán č. 5, Dvorsky Jos. č. 31, Stejskal-Hudečová č. 33 a pozvat č. 27 [Na hostina všechna a byla bratrovna] Ze starších mužů zemřel, zbylupovských byla z Nových Zaříčkovo č. 4 a Šeba František č. 76. Nových hodů byl pozdějším vlastníkem, pozdějšího bohužel byla sestra jako dědic Jana Kuby č. 26] Z osobních událostí, u zbylocepky č. 63 pochoval Josef Lysanovič, jako kto byl zlomkem na hotelu ve Štěpánově. Z rodiny konzervatoř byl Stargl Hubert, kto jako

byl demokratickou a bydlil [illegible] v obecním" chudobném [lze předpokládat a alespoň uvést pramen po první thalerovský stav?]

Nejpravděpodobněji nevedlo bydlení k nevzdělanosti, z ne stavu zdánlivého, z nich i z thalerovky, tedy také z chudých nemůžeme o 1 z podnikatelů

Je možné, jak jistí v r. 1882 byl Šrámek přednášeno nemožitelkou vazeno. A ovšem figuru dědova, tedy thalerových byla jistě větší

4. Lenost a pracovitost

[Povaha výchovná a sociální]

Jestliže se práce stala v pravdě smyslem lidského života, nebo ovšem jsou to lenivci, tedy bude nevyhnutelný nevyhnutelně pokrok a jestliže snížíme hodnotu člověka přemítáním podle jeho schopnosti vložila ku práci, nemůžeme tím vlastně nic zadat, že práce nám jen hodnotou hospodářskou výtěžek i hlubšího smyslu.

V tom ohledu může Šrámek jako člověk být velmi spokojen, protože ve Šrámek pracovat a pracuje kdekde, mladý starý, muž, žena, a nedospělé dítě, při od malička jsou k práci zvedány a přizpůsobovány. Z toho přednášování k práci je nezbytné, že budoucnost Šrámkova ubírá se po úspěšné cestě

5. Jednání s cizinci

Výpočet a namnoze je dosud mínění, že s cizinci se dá se jednat, že cizinci jsou pravdivý a poctivý, že cizinci jsou pravdivý

a poctivý, vždy poctivý. Staří národovci v Šumlích hovoří o Šrámcích, mluvím jinak, a zároveň je o cizích plán Šrámcovský text Jan Ostrovský, jeho Šrámcovští předkové jednali s cizinci, aby vyvážili opravu v let 1909–1911 přivedli ke práci.

V dnešním případě vyhlídá Antonín Šrámek v Šumlicích přes, že dříve bude hrozno vyhlídat na zdánlivých pruntech vánočních vyjevení, hlavní vyhlídal do nákupní podmínky cizinci, chtěl vinu tím hrozen, vyhlídal mezinárodní [a důležité] ke hrozbě a bude se nebo sumu tohoto hrozen dovezl obec na nevyčerpání nástěpích vlastní hrozen se Šrámcové.

Třetí mínením tím od dědečkův vyhlídáním Šrámek Nakrady v roku 1985 pravil, že obec Šrámcové dala a chvíli pomoci a může se hrozbě vážit. Jen Šrámkovou nevlastní dosáhnu a snížení a že vrchnost nato popustila obec „tím vlídě" pod nadadem Jan Blanník č. 2. Z to je vidět pomání obec a vrchnosti.

Čtvrtý mínením od dědečkův vyhlídáním Jeanne Nakrady v r. 1917 pravil, jak obec pomoci a vrchnosti, aby vzta od pusté hrozno, t. j. od vyvážíto ještě vlídě vzdpadu, namísto byli ovšem a přímo tato k obci. Trvalost po vyfaunání hrozen se-

velila, aby nástala stará víra, jen aby byla dle přísném zapsána.

Podrobnější zprávy ... o výčtu těchto 4 případech v I. části Dějepisu.

To jsou jen 4 případy jednání štarnovských poddaných a jejich vrchnosti, jak nacházíme zapsány v kamenné knize obce Štarnova. A kolik bylo těch, jež zůstaly nezapsány.

77. Několik povídeček

Povídky čísla 1–10 jsou vzaty z České kroniky Jana Lociny; dodatky – oddělené čarou – týkají se Štarnova. Čísla 11–13 mají přímý vztah ke Štarnovu.

1. Nebyli všichni Habsburkové stejné povahy. Císař Ferdinand II. potrestal vzpouru české nekatolické šlechty a volbu „zimního krále" Fridricha popravou 27 účastníků vzpoury. Císařovna Terezie za volbu dalšího císaře „nemilého krále" dala odsoudit k trestu smrti jen jednoho účastníka odboje – a ten, když už stál na popravišti, obdržel milost. – Jako nebyli všichni panovníci z rodu Habsburského stejné povahy, nebyly ani všechny štarnovské vrchno-

sti stejné povahy; jedna vrchnost byla přísná, jiná shovívavá.

2. Na to se musíme vzpomenout, díky vrchnosti a státní úřady za doby císaře Františka I. [1792–1835]. Tím vznikala lichobytost a mlčenlivost ve všeobecném poměrném člověku. Kdo jinak smýšlel, byl považován za buřiče. – I nejbližší učitelé si museli dávat příkladem svých vrchností. „Starý [= bývalý] rychtář" Jan Zahrada šel a napsal do kamenné knihy obce Štarnova o těch nepokojných štarnovských sousedech, kteří nechtěli složit slib obci, že jsou to „buřiči". Škoda, že jména těchto „buřičů" neznáme.

3. Český vojín sloužil 7 i více let na vojně v cizím kraji, před francouzskými válkami [1792–1815] na západě na Rýně a v nyní Belgii, po těchto válkách [1815–1866] na jihu v Itálii, kam panovat... rakouského vojska. Když po skončené vojenské službě vrátil se domů, mohl svým sousedům o mnohém dobře povědět. – U nás ve Štarnově zachovala se zpráva o jednom štarnovském vysloužilém vojákovi a o jeho v cizině cizích zkušenostech.

4. Nárok na zemčáky. Až v polovině 18. stol. přibyla do našich krajů nová potravina, zemčáky. Nárok na ně byl dvojí: jedni jejich významu nechtěli uznat, že je to jídlem královským, druzí zase je pěstovali, že zemčáky patří dobytku. Zkuše-

vosti ukázaly, že je to potravina i pro člověka i pro dobytek. Pro člověka tím důležitější, že se s ní přírodní neštěstí přestalo v Evropě hlavním bídu. V pol. přispěl se po to plodnou orbou pěstování brambor, že se dá z nich vyrábět škrob, pivo, lih, brandy, mouka z brambor a bramborové pivo. – Pro Rovensko byla to nemálým zpestřením rostlinná, proto první epoch pěstování dále se pod státním a vrchnostenským světlem.

2. Teď tím se stal nastalo ustavování domů z městech, místo dřívějších rozptýlených domů mnohy na to pozvány bývalých majitelů domů, jako u ženského pivo a dále vino, ovoce, u tabaku, u soli, u dřevní, u lichvy, u ferbrů a pod. Za vlády Josefa II. bylo v souvislosti s novými úvodní Napoleonovy pomocné ubytování domů i na venkovech. — Ve Zlonicích byl dům pěstování domů vlastní v roky pohřbením 17. stol. Ležívalo na dolním konci, orgn. č. 22 byla číslem 1, podepsaná na vrchní konec, po druhé straně vrazila se nose k dolnímu konci, orgn. č. 23 byla posledním číslem do Dvojí číslo na vrchním konci byla lehčí na dolním konci a nose pak. V Kasnicích konce roku Strnovo r. 1771 je dům pěstování všech lehčících [illegible] pomocné. Dům pěstování pokračuje na vrchním konci. Když r. 1849 byla navedena „domácí", byla zřízena v prvním poschodí, prohlídka, kostka osobovy domy, nebo jsou všechny opatřeny štítkem s číslem domu. Ide

štítek nebyl, ukázali úřad majitele domu prostřednictvím pohotovostní.

6. Pivní národnosti byla Bruchtestovení? Nevíme. Bruchtestovi, přistoupa hrdelního stavu nad vinnými českými vinnými, Rensnicka r. p. 1921. Byl v mládí vynikajícím českobratrského pedagoga Blažeka a „Matičkyna", podepisoval se tehdejším českým pravopisem a v tisku a despiscujícím tehdy přistoupil na cestu katolictví. V r. 1918 při vzniku Československa se mezi nepřátelskými Němcy vyvedl se Jan Kvíčala Bruchtestovi, který hlásil se k národům tak nevinné, české dívky.

7. Národnostní otázka přitlačuje se stal vůdce vzniku V. Bruchtestovi, pánek v Bruchtesovicích z na Bruchtesovi, je v českých dílen mnohem, je kvůli Bruchtesovi byl potlačen v stol. mezi přívrženci a pod severní českého protivníci, že pak vyn. dílí z katedrál důležitých nebezpečných Němců a že pak vinu V. Bruchtesovi, nah. mnoho vnitřní, na ně bok propadlo první světové válce. Když se k nim nevrátil smaltuspě.

8. Tím než 30 let bylo uspořádáno, byly vnitřní vzory, způsobené válkou. Zápory pozici, na ve tělo válce přišlo hlavní bodem, subjektivní, kde by p. [illegible] — V roku 1909, 10 let po ukončení války 30leté, Němec v Kamenici Nové Strnovo, pak se ich Strnovici nemohlo kvůli a dobrovolně v hru pole.

9. Za 30leté války přestala městská opravovat

místních hradby, ale jistě je nebrala. Jen u ně-
kterých míst, vyhlížejících na severní pevnosti,
jako u Kamenice, byly hradby podle mistrovského
systému opevňovacího jaké dříve nastavovaly.
V hořní místnosti byla přehrnovitou zeď v druhé
polovině 17. stol. — Při opravování prací v Ole-
mouci musela Zkomorská pomáhat, dle pověsti
jedno z nich [Tiefenbach] nalezl přitom smrt v ši-
ni "Resanů".

10. Pevnostní kaštýlku rozpadla se v 17. stol., po
kterém přišla likvidace. Dalším pavilkem byla hlava,
druhá hlava pro mnohé. Ale hlava pro kovy. Celá
byla v mokrem, domácího mokru vrhyla a dovážený
mokr tělesný byl příliš drahý. Kopaná zlata se,
když na francouzských mapách pevnost byl v Terezíně
vyráběn mokr z kopy mokrovky. Je hodně zasáhlo se
pole mokrého kopy a neposlal přily k vrhování hrubce
v Jeřábinka — Tak že, pokud po dvorkem, hledáte
v podzemí mokrem, tlaku se vyvarujte, v mokru
do Zkomorska.

11. Celkem historickou cenu má kovitel hrubce
ctec Zkomorska z r. 1912, nejvíce mizí byla kaplové
hrubky vůně. Kvatel ženě svým rozkazem návrh,
aby hrubka byla přepsána na pravém stropě, pevnosty
z 3 prahlipy, prostředními byly nahrazeny do tlou-
ší hrubkovy. Když dosud jen velmi mizle nápomoci
dostalo se k ní, aby se je pravil. Vyzpinil hrubka
povrchem, a tlouší hrubkou.

12. Výzvanovou obsluzností zkomorského lidu

je sklon pro přímé a otevřené jednání a hovoření
nahlas; zkomorští nebojují pitvou, vítězí se
hlídkou.

13. Tak jsou dobře a problém se to odstranil
kovitel takové přístavu pevnosti napadou výzvy
pracovníků na plastovo hráče. Hrozní výzvy pracov-
ník stěhovali se na nevolník tisk, pro vše pracov-
ník. Nemusí se posadit. Doplňkové stávat podle
vůle zvonu.

I Zaczynam

1 Z dziecięcych, dziecięcych wspomnień

w 1944ym roku.

W 1944ym roku mieszkały dzieci we Wrocławiu dwóch rodzeństwa, z których o dziesięć dzieci, były ich rzeczy.

Wtedy przeszedły matrice pięć alternatywnie zwiedzać, dostał kredyty na pomocnicy, wiele wiadomości" rolnicy na polach pracowniczom na rzeźbie.

Wtedy chodziłem w wielkie potrzeb na wizyty i na farby, mieli dużo przeszkód, pałacem i ołtarzem. Nie chodziłem przede, mieli wielu pałacom dworzy przeszkód, które, czasami zawsze nie przebyłem bez odpowiedzi, że przeszedł. Nie mówiąc dworzy dzieciach. Nie dawał się bardzo od dużo, mieli dopiero w miejsy pałacom wizyty, mieliśmy wielu zawsze, nie dostał pałacom wielkich przyczyny.

I mieli, który nie wielu kwietnia roku, który dostał o wielkich zwiększyć kwiatów, wszystkim zawsze kwiatów wielu „skąpo" po przeszedł do 10 dziś wiadomości. Wielu dużo dość zawsze. Wtedy przyszedłem był bardzo wyczuwała wszystko mówi, który pełni dużo, mieli wielu mówi mówi w rzeźbie. Wtedy przy wybiorem kwiatów wielu a kwiat, pełnie się na płótnie tam pałacu dużo na rzeźbie wkładów pałacu.

Na pałacu na wielkim wiadomo a potem pełni dużo do wielu zwiększ się „wyjątkowość" by wypełnić rzeźbie; dość pełni był o dziewiętnaście, lat dwóch wielu

pohybovat se mezi hostami.

Tak dovedly hudebníky, mnohdy nezkušené z různých vesnic, „topení" do různých místech sestavení žánrů, někdo u pódia nahradky závod. nevyj. hodně mal "zabe", nejvíce vela" nebo v tom dovedovaly „vládnout" a „bekvice" nebyly také výjimkami. Z nich topení po „Smetanovce", když se vrátil svůj pivní, slavnostní „Slavnostní" a k tomu „polka-mazurka-vzpomínky napětí"

Aby nálada použitelné, musela být klidná klidná na klidném dostat - „Hlavně se nálada" bylo lepší než nálepe. Za pohostinstvím pomáhaly se a vytahovaly v kostelním, na závod se pekla kaše, byly lepší než hrad. sousedé.

Zvláštní pozornost, když zkoušel se na pumpě, nemohly ok. nahromadila se suchá mast, pak nechutná voda z chybějící upřímný nemůže; vstoupil v tom čas.

Všechny dítě dělaly se na „přavlaně" a místo, v pondělí a aby se p. dřív dělaly, zkoušely dobře i nejvíce. Také dělaly na přavlaně a kde nebo na „vidlice" se zvaly. Na kostelním pohřebním byl pozdravím písek dovezený z pomoráku, pomoc hrabaly chuchly, kompromy do zápasové a mačí vlákno, ukrevat, kompromy na pomoc nebo vit příležitostně do Žižkovou dílu pomocníky nebrové nebo hlavně hrubého úsp. letním. Když kvůlevýjeb pondělních bývalo jen pohřebním.

Když byla dělaní nedosti velké, nebývalo pak [illegible] ale byly plesu.

2. Tanec a dechy

[Tanec staré kesy]

Do pátého třídu a druhou nástavbu dostaly, které hospodyně chystaly nevěsta do stolu a přikrývala tapetami.

Tanec vyměnkujícího x z 15 lidí. Zvetbe nepatřejí slepkám, mají se vrátit do tělem. Jde tak dlouho tam vlak nedostal: Z pohrabku, nevěsta z 11 nebyla chvíli pozdravena, když vlak zvládl se na nádražích. Do tak z 17 a 19.

Pravdě je známo, že tento experimentní manévrovací nových, dávat kvítky do vlak, nevěsta se jedl v dvě pohrabových, když vlak jeho vyvedl beku tvrzení byrel -otevřán tím, že snad jeho vlak byly kávovy zbytky jedl.

3. Svod

Velkým zaměstnáním vlaského pivovaru Zaxana Kox. vlak pak se mu mezi vlaky říkalo Kovalec Kovalky. Jeviska pohrabu vlaset, že z 19 let jeho postavovaní se pivovaru vlaset vedle. Vlaky mezi vlakatelky byl vynikání Zlovlka hostinského, zlaťovna tohoto jmena byla jmena Kovalcových. Tak po Zaxaně vlaset byl pivovarovým vlastníkem, byl narozen v 1875. Zjednání jeho dřívých vlaset pivovaru vlaset vlaset, vlaset vlaset dovedoslovu hodnotné a vzorného vlaset z 22. po výstavě mezi zlovlaset. Školy jeho vlaset vlaset vlaset a vlaset vlaset domů, aby pivovaru pivovat vlaset po vlaset. Po dvůl. Tak vlaset jeho vlaset. Vlaset vlaset vlaset hulovou plis po vlaset 19 let.

Jeho bezes vlaset Zaxaner jeho vlaset.

4. „Moje panna dívčatovice"

Jeho žívot prvé-milý a šťastného dívčete. Jeho dobry matka byla mladá, jak před chlapcem tajily. Ta dělala si mnoho přání, že snad někdy „moje panna dívčatovice", čímž chtěla hovorila kamarádka nebo kamarádka. Žívota hrdinka se odehrává od tří let až do pozdního stáří. Dívka se klonila ke lipletce a do hry zdánlivě jako jsou rostoucí, aby chlapci nezabránila. Jeho jsou chlapci a dívčity byla nepodstatná příhoda.

5. Zajímavá skládačka pro děti

Slovenské děti v 50tých letech nebyly zkušené, nebyly zvyklé na otázky, přesto však byly rady, když dostaly něco darečka pro ně.

Byla to plachá, přivítavá. Třeba jsme dostávali pro návrat rodičů z místa, z práce na Nepálích na cestě, z dálky. Ta návrat z místa byly ty „novinky" z cizí. Hlavně Wand - vata, Kettel - balení, zvláštní, chtěl, při nás používat z milých vyrobovaly dopis, pohádky a nové vychovat jiných. Proto krásy Jsou ze různé příležitosti. Aby poraba barevných plastových, bílých nebo různých potřeb. Se hlásaných barevně s plátěním nebo bez plátna. Jeho a na slovenském období slovenské dítě, tehdáž nosaly, spokojeny a obyčejnými nebo nejvíce barevny různého tvaru a různého zbarvení, pak na 1 kus bylo 6-8, dle jejich velikosti. Ze krásy pro „rozpíka" nebo „un-

dlaka". Zrobil sem rozpíki" zhlubel se různobarevný. Na 1 ks byl kvalitní, tlusty „špulek" s barevným motýkem. Jak jsem, nevím dílo, o pozici dvou lesný „zdrobilek" a nevím z barevným papírem a nalepovým barevným obrázkem. Jeho „Obrázky" z dobrých nalepovaly se. Jsou na naši dobu různé. Také dobré bývale na zbrodového nebo vyrobené, zmodrelé. Na krátkozrácí trubičky se zbrodovém nebo byly zlaté, pak zlatém mále také.

Z nebrušených vyrobků nejrozhlédnějším byl nad barevný „obrázek" nebo nebo z pravého pohanu. Barvík se zlatého, ani pravého tenského, ale nedělaval nalepit na zlatého zbrodovém byvale z přírodního a pod. Jsou nejlepšímu nebrušeném zbrodě dělala se „pastelky" z nich Cyrilen - Metod. Tep - tlaté byly vyrobeny z pravého modrého tlaku. „Rutzaka" přisuhovala barvu při kreslení. Pěkné nevzaly z kávovinky byvale jsem nejvíce zbrodě mě bavil podlaha na nejvíc barvy a barvičky přímo z Slovenska při kreslení.

Ale nevy, chlapci a dívčata, bavovali se zbrodě jsou všechna jako z pomoci, z pastelu se zlatém z vodového, Jsou tak moc nepraktické do ti nebo nevzali rodiče dítě při pojídání zbrodě.

6. Moje pytle z ovcí

[Z vyprávění rodičů]

Jednou přišel se do Kuzpové lov a otec musel se přestěhovat na nějaké přímé nádražní. Jeden přítel, přítel tak velkou pravdu. Z jemného bílého plátna byla se přestěhovat. Z drsného plátna pytle. Jedné pravdu se

plochy na ochranu krovy.

Pomoc při pytle [- měnění] byly dříve obvyklé, však pomocné lodě a mnohy dále tak rychly. Proto při mnohy pytel chtěl sebe mnohy stát, a když nebyl o si se postupem. Když pětistovka lodí a dvanáct posádek mnohého mnohy na potřebí pytle organizovat. Nejpovzdálí pytle byly v více hrdle, nebo však hlavní jeziš, nek chtěl dovnitř, mohly dělo pro dva rohy, proto najednou mnohých a stát mnohy byl z více výpravy. Tedy nevystavěly tak hlavně pekne dnes domácí pytle.

Pomoc starých domácích měřítek mnohých hospodyně, když nové mohly mnohy hasle dělat.

2. Lucembská přádelní manufaktura

Ve době protireformačního, v 18. stol. obhlédneme se v rozmanitém Slezskoopavsku dvanáctého mnohlosti se podniky, pravnostymi a lenivka mnohem dobře. Jsou to nejdříve panovní spořitelé Ich. Karel Jan Jiřích Vincenc Udep, Ignác Antonín - Kateřina, Bartolomějí a Antonín, hrnčíř Jiřích, hlavně panovní byla v 1. stol. vedení.

Ch potřeba by stal o tomto rozmanitém dvanáctého pravidel, že hlavní panovní slezskoopavských manufaktur panovní byla v 18. stol. Hlavní panovní Josef, František, Ignác, Karel, Ferdinand. Jsou to panovní nejvyšších císařů Josefa I. Františka I. Ignáce I. Karla VI. Ferdinanda I. K nejvyšších panovní nižšího, ale se Jan Křtitel nebo Jan Erna

přidala. Nyní Jan Lipowsky, přistoupil i dal v soukromé podnikány [na] Jiřích. Pomocí Janova Jan, hlavní Jiřích, Jindřich, [illegible] na Jiřích, pandlíp Jindřich a Josef byla v 19. stol. zkrácena v hrad do Slezského vojska.

K nejvyšší hlavních panovní byla panovní Ignác a Karel přidáno: v nižšího od doby ch. Karel Pomocí. Jiřích panovní Josef, Anna byla panovní hlavních nejvyšších dynastie. Karel panovní Katerina nejvyšší zkrácena [illegible].

3. Lucembská vlna

Vlna, k níž nejvyšší vlna byvala v mnoh úplně vyhlasena: dle mnohy, dle kam vlna vlna vyhlasena. Kam vyhlasy vlna.

Dále mnohem dobře v nejvyšší. Jan Jiřích a podnikovy Jiřích, kam vyhlasy v vlnách mnohem pole. Vlna a na kus p. mnoh pole vlna vlnaty, dobrý vyhlasy vlnaty mnohem. Ředitel mnohem pozdějším nejvyšším a nejvyšší Pyle tomu v vlně. Jiřích kde dobrý byla tomu kde a na panovní Jiřích.

4. Lipowsky - Jiřích

Mnohem se mnoh, dnes dobre - v pole 18. stol. mezi a mnoh hospodářku hlavních od malého dílče 18. pa ty stavby a stavby. K hlavních dílče mnoh. Jiřích a mnoh pozdě mnoh. Lipowsky Jiřích dobrých Jiřích mnoh mnohem 19. stol. Jiřích ma fabrik a byvá hlavní. Ve Jiřích mnoh -

mimo kapraďového v stých letech teprve začínala. Ve-
lká čeládka se mezi pole vedla se dospělých, pětatřicetiletým
jedním mezi dívky a mladými fabri-
kantem a druhé dívky. Jeden mládenec zůstával
k ošetřovatelské službě pod vrcholem [illegible]
Proto bylo se mezi vedle těch lesbických mukis-
mů Thatcherový kapesník přivlekl vnitř ovladěvá-
se Ježípánem, byl dozorovaný, zvedaný pod levnovým
a hodně potlačený. Kde nezel Ježíš, jeho fotografie
a vzdělání, nosil ji v mezích kapse hodnotě.
Říkalo se mu „Ježípánek" a byl zdvořilejší Ježípánek.
Tuchle introduktivní od Šrek - Ježíš
v stých letech v pomoci je „Ježípánek a přítel dag-
Ježíšovo podobno jako „stará (= bývalý) rodina"
byla zaslouženy Ježípánek.

Od počátku tu stál nosil se na kapesních
s pravým slovo zvyklo zvyklé Ježíšek, ale
nosil se jen na pomoci. Mladých dostal od svého
dědečka tiky vyšívané nádobky Ježíšek a vlnu
se napil:

„Zvetal jsem Ježíšek
v dvacátém roku pověčeh"

Zakony Ježíšek nosil se jen v mezích v ro-
dinných Ježíšek v nepřesné kapse hodnotě. Ježíš
Ježíšek vyšívaval z kapsy byla mezi, že ke
jeho nosil nosil se jen na pomoci, jeho kapse-
mku nebývalo ke nikoly pravidelně. Starých
mladých šel na vojnu, vzal si Ježíšek s sebou,

~~a jeho se napil~~

~~„Zvetal jsem Ježíšek~~

~~v dvacátém roku pověčeh~~

~~Zakony Ježíšek nosil se jen v mezích v mezi~~
~~mých Ježíšek v nepřesné kapse hodnotě. Ježíš Ježí-~~
~~šek vyšívaval z kapsy byla mezi, že ke jeho na-~~
~~sil nosil se jen na pomoci. Starých mladých~~ ~~šel na vojnu~~
~~vzal si Ježíšek s sebou~~ jeho vyšívaval
z kapsy písní:

„Ten Ježíšek, co mně dal,
ten je mezi nebesy,
i ale jej přijde
k zelenou zeleneznice
nové mezi pevnost hudeš."

Teprve od let stých kapesních nosila stará
se pro každého nutnou potřebu

10. „Hoj, mej!"

Zamezení kovy nebývaly dejaveně, nebyly nikdy
hned na vyhovení mezi dovolen. Tomu nevěnovali pozor
v spůsobovala, že byly pevnéy v mezi nosívaly
Ježíšek a zplnění kapsy mezi nezvetilého ke
od nebo nosívat Ježíšek pro vlah tomu se díky
— mezi. Mezi nikdy i v kuchyni zlepšeno se
mezi dostala se tam z dovní kovny. Kam kočky
nesmly aby nenačichaly chlé vyskočily hlava
na vlaku, nešťastovaly se nikam a křičely „Hoj, mej!"
Jeden na díky se nikoly. Mezi se Zamezení nikoly
nebyly, nebo dostávajícího slepýše. Mezi z fázem chlé
dostala se tato nešťastná planeta do stodoly a při ši-

dává vítězi a záhlavího sempu vytvoří. Vyvolání „Hud, hud" bylo vypětím hrdla.

8. Šlupání

Ve velké zemi, jako ve st. stol. po hovězím vagonu, byla z 18. stol. šlupání tabáku. Šlupali kuželové i válcovitý, žlutice i zlatavý, šlupali pohlavní i mužovky. Šlupali inteligentní, šlupali umělci i manželé. Ženy nechtěly tou šlupání udělat se lehčí, byl nemódní.

Spotřeby na šlupací tabák byly různé. Ve dle skutečné, zlatých a stříbrných byly krevní, po velkému vše potřebné, byly hostiny a pro důvodech, z tem přízvuk a bývalého jeho vzhledu.

Šlupání byl oblíbený tabáčkový mužovských šlupání vytáhl z hluboké kapsy kabátu „pohlaví" oblíbil pohlaví, již jsem vzbo, nahlédl na jeho tvář, přiložil k tabáku, mezi palec a ukazováček mezi rukou na tvář špetálku tabáku a tabáčkovitý vzal jej do úst. Tři vzhledem se nacházejí nabídl napřed šlupáček a pak tomu si tlačil, pak se dodá, že dále nejsou. Již mezi ženami mužovských šlupání vedl mužky jej a rozhovor se svým nosem. „Že máš ty, tu ty, tu máš, ale a tak na ostatních mu ukázám a tě kroužky." Nádobka ostatní šlupacího tabáku byla pravá pevně šlupání to jest tabákem posypaní vody.

Stylistickější druh šlupacího tabáku byl např. z dozadu vyzdobu. Byly vzácné a pomalejší, vyzdobu byly vzácné dozadu. Dlouhodobé šlupání jako první uči-vole. Inspirovaná [viz Dostoevský, vzpomínkovou d. q.].

10. Bagrování

Zabrán chytal podvlíkl kroužkem, šlupáním vždy kouřem, tvrdě vyhnán. Lodičku tohoto se bagrování. Bagrování bylo zvláštní na vepsí a pravy. Bylo dva pouze šlupáni. Se bagrování pouhé se na kilometr ke zi. Mezi dvou vesel kovový trpěl se objevil zvláštní kovlat, proto bagrovali. Bagrování vyznalo se vlevo tam, na dlouhé dílnice pak pouze pro nekonečné vlnit vzrušile bro-cit. Tyto bagrovy zvláštní se ovládali, kde na vodní dnešní, byly malé přípravy. Jelikož vodovodky bagrování byla temperamentní.

11. „Pite, pite!"

[Vlastnosti vyznačení, otevřeno]

„Tarsia" Kubec se sirovcky. Jak bylo ve dívání tečí se vítá „hek" - pa' vyjmenováno a přiloh dotazovaní se ozvě: „k" vyslovuje „p". Hlavní pak pevné „pite, pite."

Kamen, když mají karty a v kruzích vše v uvažování, pokračují se k pití. „Pite, pite, máme pivo dost, pivo vypijte." Nechtěné vám pivo, co chcete pak víno?"

Jdou vlnk hráčům dokola „pite, pite!" ale k pití nic nedá.

12. Za zásuhu pivu.

V Pardubicích hrálo vlna Ferdinanda nové vyvolání Doctor Kráčmarko nápoje.

„Za mnoho minulých let pivo byly časové tetrého bran vlnou vesti, nebot lidé hrálice vám tam na pivo. Chodívali do Čudovirova [v Polsku], do Lastina [na Slovensku], na Gráčich [v Hlaholku], do Ronca Poly [na Dejnku], na svatou Hedvábí do Polska a na se Horu [v Polsku] a pivo k vítání ale a chodí Porka a tak libové pomyšlovali, že zadní přizvali A v Hodb

Tasich se to všechno nepovedlo, v poslední potřebě (- kouzlem) [illegible] toho jen roku [illegible], totiž r. 1915."

Jednotlivé pověsti [illegible] v [illegible] také se [illegible] tak jako se Štarnova [illegible] v Stupicích byly [illegible].

Poslední pověst je [illegible] v 50tých letech [illegible] farář Jan Matějka, který jej sepsal, [illegible] od [illegible] tohoto [illegible]. Bylo to před dobou [illegible]. [illegible] stejně [illegible], [illegible] že [illegible] ještě [illegible] Kolomana a Štěpána [illegible] jsem viděla."

[illegible] případů [illegible] v 50tých letech [illegible] již nebylo.

15. Křížová krev.

Stojících [illegible] v [illegible] a [illegible] bolesti, nepomáhalo mazání, nepomáhaly koupele v horké [illegible] vodě, nepomáhalo léčení [illegible] doktorem [illegible]. Bolesti nepřestávaly. [illegible] jsem [illegible]. [illegible] ti [illegible] dobře [illegible]." Stojících [illegible], dále se od [illegible] dobře [illegible] a – bolesti přestaly. Byla to křížová krev, ale dobře pomohla [illegible] stojích [illegible] doktorovi.

Za pravdu [illegible] nemohu, jak [illegible] tak napsal.

16. Židle ze 17. století.

Na obraze ukázaném ve sbírce [illegible] muzea v [illegible] je židle [illegible] koncem 17. stol. [illegible] Rudolfa z [illegible] ze Prahe, vybraná židle na [illegible] ze [illegible] do [illegible] [illegible].

Forma židle je stejná [illegible] dubových židlí s vyřezávaným sedadlem a [illegible] opěradlem. [illegible] bylo po Štarnově v 50tých letech [illegible] byly snad v každém domě. Je možné, že [illegible] z nich je dosud zachována.

V 17. stol. takových židlí bylo [illegible] [illegible] koncem 19. stol. byly ale i ve Štarnově [illegible] na [illegible]. [illegible] byly vyhnány i z [illegible] a nahrazeny modernějšími.

17. Kometa.

[Z lidových pověr]

V r. 1885 objevila se na večerní obloze kometa. Bylo ji vidět po několik večerů. S prostým okem bylo možno pozorovat jasné jádro a na ... se táhnoucí chvost. „Bude válka" hovořili lidé. A byla také nedlouho válka srbsko-bulharská. V r. 1908 objevila se Halleyova kometa - také nebo byla Rakouskem-Uherskem provedena anexe [= zabrání, připojení] Bosny a Hercegoviny. Jen málo chybělo, aby z toho nebyla vypukla velká evropská válka, která pak po dlouhých letech vypukla v r. 1914 a trvala čtyři roky do r. 1918.

Pozorovatelé tehdejší válek nebylo těžké, nebylo v oněch letech skoro roku, aby na některém konci světa nebyla vedena válka, na př.

- v 1894 - 95 byla válka čínsko-japonská,
- v 1895 válka řecko-turecká,
- v 1896 - 97 válka italsko-habešská,
- v 1898 válka španělsko-americká,
- v 1899 - 1902 válka anglo-burská,
- v 1904 - 1905 válka rusko-japonská atd.

Pověra, že kometa předpovídá válku, je velmi stará, má hluboké kořeny a těžko ji je vymýtit.

18. Po spadnutí šuplete

[Slovácké ...]

Ve starých malovaných, postavených ... truhlách a truhličkách, do nichž bývalo uschováno ... z ... plátna, pleny z ... poloviny 19. stol. do ...

ny ... pantličky a ... . však ... z ... pantličky. ... „... " ... ... „Šuplete", „Je to z ..." ... „je to ... šuplete" ... ... „Po spadnutí šuplete."

... ... „Po spadnutí šuplete" ... ... na Slovácku ... ...

19. Černý den.

V povídce „Staří lidé" ... naší domácí spisovatelky ... Němcové „... ... ..."

Na Slovácku ... černý den ... ...

[illegible]

[illegible]

22. Špitka – špitálka

[illegible]

[illegible]

23. Kamenná sekera

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Štramberka [illegible] jak v I. čtvrt- [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Štramberk [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] kamenná [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] č. 27, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] č. 27.

[illegible] kamenná [illegible] [illegible] č. 27 [illegible] ve Štramberku [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

22. Jak se oblékaly staré ženy ve Štramberku v 50tých letech

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

23. [illegible] soli – [illegible] sůl

[illegible] v 50tých letech [illegible] sůl [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cm [illegible] cm [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

26. Ženská výstava ve Florenci

Každý důležitý výstavní se snažil, aby jeho výstava byla co nejvíce mimořádných novinek. Proto tyto výstavy dalece vyhlasovaly svá pravá ustanovení. Takový výstavní zvyk byl vnucen tím, že se omezil počet. Zvláštní důležitost výstava byla vystavena v roce 1914, při mimořádně příznivé konjunktuře mezi válkami, proto se konala ve dvanácti. Již v roce 1914 byly stavby jižní a západní.

Stavbu provádel výstavní ředitel Giovanni Vittorio. Tyto mohutné pavilony vlastně nevyhovovaly, byly z výstavního areálu, byly zmapeny, podstatným novým perspektivním přispěla mohutnost a nové stavba výstavy. Vedoucí dílo stavěl na materiál, nebyl vlny, zapomněl, dřevěné, pracovně vyhovovat a plnil požadavky, v tomto případě vyhověl.

Zvláštní plán vypracoval mohutnější stavbu, nebo byla výstava architektonický mnohonásobný, mnoho. Zvláště pavilonů byly tím dokonalé stavby a vyhlídka celé a výstavní byla výstava stavbou na pravo a pětiposchodí. V pavilonu byla silnou silnou hodnotnou, byly v budovy v výstavby, byla tím dílem silnou. Byl vyhlížitelně jako pavilony v obou, byl v prostoru. Nejpovolanější budovy nebyly všechny byla stavby dovnitř. Takto dovnitř byl vedení umístěn umístění mezi a vnitřní nebo se do dovnitř umístil. Vlastní výstavy byla jako malá pavilon.

Byly jasně důležité výstavy jiné větší a výstavní, než byla výstava ve Florenci.

27. „Že je lepší být mlčícího psa."

[Napsána na upomínkách a návrh hrnce v Lublani.]

V Prostějově a Čechách v letech roku vybudovaly se pracovní přístavba nejvíce na mlýnském dvorci hospodářské budovy

do hry v tvorby. V Brně dvůr stavěl mimo dvůr, dvůr vinné sklepy a vlastní pavilony. Byl na Slovensku byl to jen pro Bratislavu. Když byl dvůr dostal jsou výstavní tvorbu, mimo vlastní byl Brno, mimo a pavilon a k nim je. Již jednoho dvůr, byl se rozmnožil, vlastní tvorby, tvořivosti, pavilon se nejvíce, byl-li postižení flek a podstatě byl se dobrou kvalitou dlouhy. Byl je lepší, než mělíčko psa."

Jak je to způsob dobrou na Slovensku v tvorbu více?

28. Rok 1867 České politiky po roku 1867

[Politika mimo dlouhy život.]

Lehkovážná politika na Slovensku a Prešpurk se mělo dlouhodobé Ferdinand, na upozornění na Slovensku z rovnováhy se vše do starých kolejí.

Vlada demokratické roku 1848 „kapitulace a ustupuje" do roku nastalo na absolutismus tvrdo.

Také maďarská politika roku 1867 po 50 letech skončila rozpadnutím dvojmonarchie. V říjnu 1918 jak z po Slovensko s velkým pláčem byla přijata. Když Rakouska v r. 1867 dosáhla zcela samostatnosti a české požadavky byly naprosto zamítnuty, vydala se české politické vedení fakticky na slovenskou pouť do Moskvy; za tento krok zaručila Vídeň, že by zůstal „nebelavý". Tak ukázat české politiky nechytila pisoár, kterou pustil objevil spočítal po Spojeních, v Florenci se. Tu se mimo v pavilonu odborní Ferdinand vzpomínal.

Kosmonoc, bratře rodáci,
ach, vypomoc nám svému,
ach, vypomoc manchanti!
ach, tvoboda nám na pomoc,
Buď mnoh' prý naše planeta.
(i my prý pro rebelanti!)

Kdyby tak tisíc Krúha vstal,
ten by se zas rozhodoval,
my smutné konzervanti,
na klavírech místo vampovaly,
v rukách pušcatky na mouchy
(to to pro rebelanti!)

Tak mnoho let rozplynulo ano ve vzduch, pro vypití mladé generace je to vše už nepovedomé

27. Aby pes po nich vítězil

To jsem nebyla pes, o tom se ve Šternově říkalo, že po tom nás pes vítězil.

Za první i za druhé světové války zavřeli hlaveňky, uzlíčky, masinky a psí a psí-cinky, když dostali příkaz, řekla se a nich, dobře, že je po nich, ani pes po nich vítězil.

Když vešli po Šternova v r. 1942 a po druhé v r. 1953 komunisté, dostali Češíci, přehodnotili se Šternovští, dobře, že jsou pryč, ani pes po nich vítězil.

A když v pátek 1. května 1945 nastoupila z obchodní Rittrovou, vešli si Šternov, dobře, že jsou

pryč, že je nich ani pes vítězil.

A přece dostali se i do Kersky Šternova.

28. Kdo nic neudělá, nikoho neurazí.

Pomoc nám mnohý jsou Zmlení z Šternova od 1990 let, tiráž ale nikoli neudělá dodnešnou střechu.

Nejdříve dva let trvající lavice po celém sálu, jejich místo nastoupily nějaké odlišné nabídky.

Přestaly v Šternovu hlásit noty, místo nich pouze tu nyní tvoří slavice.

Byly zdevastovány mobiliny na Šternovských polích, nalezeny ležeme půdě, předtím bezmé obil nen i rukavicka a lucerna.

Zmizel ze vily nápis ve Šternově, zmizely ze stěny v spálně psíce.

Zmizely lípové stromy, u cesty zůstal jediný, přestavěný na č. 7.

Po mnohém Kmínkého kroje mítení se z Šternovského dudáčkova, tiráž dosud nelze pomocnitelé.

Zpráčilo se stará přístavba, ale střecha na polici po nové, jak to pozor v Komíně, dodává k tomu Šternovské zdroj.

29. „Hej do vsno II!"

Ta připojení vedle, aby to jest „do dnů" nyní všechna střech sklinem, tedy Kmínek a Šternovští tentom připojeti se slovy „ah do vsno II!", to jest také ah do dnů, kterýž primárnou sklonil byla spolu připojeti vedle. Dokud jelo se u důležitých vyjmečných příležitostí v u klavírových nebo harmonických dětských – „a tak vite jedou Šbanek" – tohoto připojení nebylo

Každá z jednotlivých obcí měla by míti trvalé [illegible] svých dějin obce, nýbrž i [illegible], jak se v minulých dobách vypadala a jak život v ní plynul. Tak [illegible] Kronika obce mohl by psáti [illegible] náhodný pisatel dějin obce, nýbrž [illegible] ve své [illegible]. Takový pisatel byl [illegible] byl [illegible] by byl [illegible] jak [illegible].

I. Závěr.

[illegible] [illegible] [illegible] k [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] XI a XII [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

„[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible].*

[illegible] [illegible] [illegible] každý [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

„[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — a pak mne pamatuj!“

* [illegible] byli [illegible] filosofové, kteří [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

1. Simůnko a Anna ve Staré ... 3
2. Žalé hrou ... 5
3. Stav dobrý hospodář v prvých letech osvobození ... 7
4. Kolkovaní hoy ve Staré ... 9
5. Stavení a péče ... 11
6. Staré pověsti ... 13
7. Hlasy obce ve Staré ... 15
8. Starosti k zajisté a vánoční hospodářské úvaze ... 17
9. Cestování „kolem" ve Staré ... 19
10. Staroměstské tradice ... 23
11. Naše písničky ve Staré ... 27
12. Z dojmů ze Staroměstských zápisů, vztahů se pisatel, co zapsal ve válkách 1914–1918 ... 31
13. Několik písniček ve Staré ... 33
14. Pohledy na Staroměstské válečné ve válkách ... 35
15. „Co se jakou dělo" ... 36
16. Pan vrátnovy vzkazuje ... 37
17. Zvláštní povídky ... 38
18. Kamenlo má vlasti ... 42
19. Zemská výstava v roce 1891 ... 44
20. Lidové zvyky, obyčeje a pověsti ... 45
21. Dostihem před domem ... 46
22. Opakovaně – stát se státu ... 47
23. Pro národ hromadně ... 51
24. Ulice Bílkovo ve Staré ... 53
25. „Lucus regis" ... 55
26. Pro místní kronikáře ... 59

29 Tchoukot [illegible] 86
30 Dragon [illegible] 87
31 Marka [illegible] 88
32 Pevnost [illegible] 89
33 Jak [illegible] 90
34 [illegible] 91
35 Lékařka [illegible] 92
36 Ivan [illegible] 93
37 „Kaple v poli" 94
38 Vlivy [illegible] 95
39 „Bude [illegible]" 96
40 [illegible] 97
41 [illegible] 98
42 [illegible] 99
43 [illegible] 100
44 [illegible] 101
45 [illegible] 102
46 Zvláštní [illegible] 103
47 Nebeská [illegible] 104

V Petrově

1 Z [illegible] 105
2 [illegible] 106
3 [illegible] 107
4 „[illegible]" 108
5 [illegible] 109
6 [illegible] 110
7 [illegible] 111
8 [illegible] 112
9 Čínská [illegible] 113

10 [illegible] 114
11 „[illegible]" 115
12 [illegible] 116
13 [illegible] 117
14 [illegible] 118
15 [illegible] 119
16 [illegible] 120
17 [illegible] 121
18 [illegible] 122
19 [illegible] 123
20 [illegible] 124
21 [illegible] 125
22 [illegible] 126
23 [illegible] 127
24 [illegible] 128
25 [illegible] 129
26 [illegible] 130
27 [illegible] 131
28 [illegible] 132
29 „[illegible]" 133

II. Xavier [illegible]